cover epither:Layout 1 06/04/2015 8:34 MM Page 1

Μας διαφοροποιούν οι ιδεολογίες.
Μας χωρίζουν ενδεχομένως
πολιτικοί, κοινωνικοί
και οικονομικοί προβληματισμοί.

ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Ένωση των τ. Βουλευτών και Ευρωβουλευτών

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

(Πληροφορίες - Σχολιασμοί)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΘΕΡΜΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015

cover epither:Layout 1 06/04/2015 8:34 MM Page 2

Σημείωμα του εκδότη…

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΒΙΑ

Οι τελευταίες καταλήψεις στα δύο μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας, των Αθηνών (Νομική Σχολή, Πρυτανεία) και Θεσσαλονίκης (Πρυτανεία), με τις καταστροφές, τους βανδαλισμούς και τον ευτελισμό των Πανεπιστημιακών αρχών, δεν καταβαραθρώνουν μόνο το κύρος των Ελληνικών Πανεπιστημίων αλλά κυρίως προκαλούν σοβαρά και με συνέπειες προσκόμματα στη λειτουργία τους.

Ασφαλώς, δεν είναι η πρώτη φορά που γινόμαστε μάρτυρες αυτών των αθλιοτήτων. Εκείνο, που μας προκαλεί απογοητευτικά ερωτηματικά και αισθήματα βαθειάς λύπης είναι η εκδήλωση από νέους ανθρώπους των ενστίκτων και του μίσους τους εναντίον όλων των προσπαθειών και των διαχρονικών δημιουργημάτων αυτής της Πατρίδος.

Αντικοινωνικές πρακτικές και πράξεις τυφλής βίας με καταστροφές και βανδαλισμούς μνημείων, ακόμη και εκκλησιών, οδηγούν προοδευτικά σε κοινωνική και πολιτική ανωμαλία.

Η εύκολη και ανόητη επωδός, που κάθε φορά, επί 40 χρόνια ακούγεται (από αφελείς ή ιδιοτελείς), μετά από βανδαλισμούς και βία, είναι: «όχι στην καταστολή, ναι στην έρευνα των κινήτρων (!) που τις προκαλούν», με κατάληξη: την «κατανόηση και την επιείκεια.»…

Ο απολογισμός της βίας και των βανδαλισμών μετά την μεταπολίτευση, είναι τεράστιος. Σε ανθρώπινα θύματα (κυρίως τραυματισμούς), σε καταστροφές περιουσιών, σε εμπρησμούς και βανδαλισμούς. Και το ερώτημα που «καίει» είναι ΓΙΑΤΙ;

Σε μία κοινωνία, όπως η σύγχρονη ελληνική, οι δημοκρατικές ελευθερίες (σε σύγκριση με πάρα πολλές άλλες χώρες) είναι υποδειγματικές και ακώλυτες. Το πολιτικό επίσης και το κοινωνικό «ασανσέρ», παρά τις οικονομικές μας μεταπτώσεις λειτουργεί, μέχρι τώρα, ανεμπόδιστα. Οι εναλλαγές των πολιτικών φορέων στην εξουσία (με την ψήφο του Λαού) δικαιώνουν επίσης την Ελληνική Δημοκρατία ως Δημοκρατία. Όλα αυτά τα τελευταία και με το πάθος των πολλών για δημιουργία και προκοπή, μπορεί άραγε να αποτελούν δικαιολογητική βάση πράξεων βανδαλισμού και βίας;

Η συχνή ρύπανση όλων των Πανεπιστημίων, του Πολυτεχνείου και των Σχολείων μας ανά τη Χώρα ακόμη και του αγάλματος του Κολοκοτρώνη, ο αποκεφαλισμός του αγάλματος της Κυβέλης, το μπογιάτισμα του Κ. Παλαμά και τόσων άλλων, ων ουκ έστιν αριθμός και τέλος τα συνθήματα «κάτω το κράτος» και το κάψιμο της Ελληνικής σημαίας, υποδηλώνουν άραγε την Ελεύθερη διακίνηση ιδεών, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κοινωνική ευαισθησία και αλληλεγγύη, τι;

Φοβούμεθα ότι κάποιοι μισούν ό,τι εκφράζει ελληνισμό και πατρίδα και καταστρέφουν ό,τι δημιουργήθηκε και ό,τι στήθηκε τα 194 χρόνια του ελεύθερου βίου μας.

Εκ του Συντάγματος ευθύνη (και υποχρέωση της Κυβέρνησης) έναντι της Χώρας είναι το «συμμάζεμα» αυτής της ανώμαλης κατάστασης και βεβαίως καθήκον των κατά νόμο καθ' ύλην αρμόδιων υπουργών, που τυχαίνει να είναι και ακαδημαϊκοί δάσκαλοι…

Υ.Γ. Οι εγχώριες καταστροφές των αγαλμάτων, πέραν του βανδαλισμού και της προσβολής μνήμης τεθνεώτος, σε τίποτα δεν διαφέρουν από την μανία καταστροφής των αγαλμάτων και των μνημείων του πολιτισμού της Μεσοποταμίας από τους φανατικούς Τζιχαντιστές της ISIS.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

των Ελλήνων τ. Βουλευτών - Ευρωβουλευτών

Πρόεδρος: ΚΩΝ.ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Αντιπρόεδρος: ΑΡ. ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ
Γεν. Γραμματέας: ΠΑΝ. ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ
Ταμίας: ΒΑΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ
Μέλος: Κ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑ
Μέλος: ΚΩΝ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Μέλος: ΦΡ. ΣΠΕΝΤΖΑΡΗ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Διεύθυνση: Καρ. Σερβίας 2, Τ.Κ. 105 62

Τηλ: 210 36 25 683, 210 36 25 636

Τηλεομοιοτυπία - Fax: 210 32 17 164

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο - Email: enosis@enosisve.gr

Ιστοσελίδα: www.enosisve.gr

Προς τα Τακτικά και τα Πάρεδρα Μέλη της Ενώσεως
Παράκληση θερμή για την καταβολή των συνδρομών σας.

ΟΙ ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ: 45€
ΟΙ ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΔΡΩΝ ΜΕΛΩΝ: 30€
Λογαριασμός Εθνικής Τραπέζης: 104/296640-96

ΤΟ "ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ" ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Σημείωμα του εκδότη…

ΔΙΑΛΟΓΟΣ – ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ

Οι εποχές αλλάζουν, ο πλανήτης μεταμορφώνεται, τα μεγάλα γεγονότα διαδέχονται με ταχύτητα το ένα το άλλο, οι λαοί μαθαίνουν, εξελίσσονται. Την ίδια περίοδο, εμείς δείχνει να αδυνατούμε να παρακολουθήσουμε την εποχή μας. Ελάχιστα από την ιστορία μαθαίνουμε, παραμένοντας σταθερά (προσκολλημένοι) σε πάγια ελαττώματα.

Η αρχομανία των ολίγων, που γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης των πολλών. Η αποστροφή στη συλλογικότητα και ο εκθειασμός του εγώ. Η απουσία μεγαλοσύνης αισθημάτων και μειωμένου πολιτικού πολιτισμού. Η μόνιμη αποφυγή ανάληψης ευθύνης σε λάθη ή και εγκλήματα, που με άνεση τα μεταμορφώνουμε κάθε φορά σε σενάρια συνωμοσίας τρίτων εις βάρος της Ελλάδος. Και η πρόσφατη (νεότευκτη) διαστροφή να μη παράγουμε, οραματιζόμενοι τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ελαττώματα στασιμότητας και παρακμής. Και δε φθάνουν αυτά, οι κρυφές ιδιοτέλειες και οι βλαπτικές σκοπιμότητες επί 194 χρόνια βρίσκουν τρόπους για υπονόμευση της εθνικής μας συνεννόησης και του διαλόγου μεταξύ των εκάστοτε πολιτικών φορέων της Χώρας.

Κοινώς δηλαδή κατάντημα! Κατάντημα, το οποίο αενάως πληρώνει ο τόπος με συγκεκριμένες επώδυνες συνέπειες.

Οι εποχές όμως απαιτούν άλλες συμπεριφορές άλλως διαφοροποιούν επί τα χείρω τις συνέπειες των ελαττωμάτων μας. Τα διακυβεύματα της κοινωνίας και του τόπου είναι τεράστια και είναι ανάγκη συστηματικά τα ελαττώματα αυτά να αντιμετωπισθούν.

Σήμερα, συνεργαζόμενοι και συνυπάρχοντας στη μεγάλη οικογένεια των ευρωπαϊκών κρατών, κάποιες ειδικού τύπου προβληματικές συμπεριφορές μας, παράλληλα με τις διαρκείς διχαστικές εσωτερικές μας ροπές και τάσεις (και την κραυγαλέα απουσία ΔΙΑΛΟΓΟΥ μεταξύ των ελληνικών πολιτικών ηγεσιών), μόνο αλγεινές εντυπώσεις προκαλούν στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα τη μείωση της αξιοπιστίας της Χώρας.

Επιτακτική επομένως καθίσταται η ανάγκη για άμεση αλλαγή του κλίματος και των πολιτικών συμπεριφορών μας, με αυστηρή τήρηση των βασικών (και πολλές φορές σωτήριων) κανόνων του πολιτικού πολιτισμού. Κύριο μέλημα και ύψιστη υποχρέωση όλων όσοι φιλοδοξούν να κυβερνούν αυτό τον τόπο και αυτό το Λαό θα πρέπει (κατ' ελάχιστο) καθημερινά να δίνουν το παράδειγμα της σοβαρότητας, της σύνεσης, της καταλαγής και της συναντίληψης. Προϋποθέσεις απαραίτητες ενός υπεύθυνου και έντιμου ΔΙΑΛΟΓΟΥ, που να καταλήγει κάθε φορά, με τη διαδικασία των επιβαλλόμενων συμβιβασμών, σε μια ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ.

Τα μεγάλα θέματα και οι κρίσιμες αποφάσεις, που μακροχρόνια δεσμεύουν τη Χώρα, ηθικά, οικονομικά, πολιτικά και ιστορικά, **απαιτούν** αυτή την ευρύτερη δια του διαλόγου συναίνεση που να ικανοποιεί και να δικαιώνει το αίτημα της ευρύτερης πολιτικής νομιμοποίησης.

Επιλέξτε και στηρίξτε τους φορείς αλληλεγγύης της περιοχής σας.
Αξίζουν της φροντίδας σας και οι:
«ACTION AID» - «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ» - «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ»

Στιγμιότυπα από την κοπή της Αγιοβασιλόπιτας της 1ης Μαρτίου 2015

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Ομιλία του Προέδρου της Ενώσεως κ. Κ. Πυλαρινού
(1η Μαρτίου 2015)

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Το Δ.Σ. της Ενώσεως νοιώθει ιδιαίτερη τιμή από την παρουσία όλων σας και ειλικρινή χαρά γιατί ανάμεσά μας βρίσκονται η πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Μπενάκη, ο πρώην Πρόεδρος, κ. Σιούφας, ο Α' Αντιπρόεδρος, κ. Μητρόπουλος, ο Αιδεσιμότατος π. Θ. Συνοδινός, εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, κ. Ιερώνυμου, οι πρώην Αντιπρόεδροι κ.κ. Κρητικός και Τραγάκης και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Αθ. Παπαϊωάννου.

Αγαπητοί και σεβαστοί Φίλοι,

Τα συναισθήματά μας είναι ανάμεικτα. Νοιώθουμε χαρά γιατί και αυτή τη χρονιά ξαναναταμώνουμε αλλά και εσώψυχη στεναχώρια γιατί οι συνθήκες της ζωής όλων μας – και κυρίως του Λαού – έχουν ιδιαίτερα επιδεινωθεί.

Είναι γεγονός ότι σήμερα στο δημόσιο βίο μία νέα σελίδα γράφεται με συνακόλουθα αισθήματα μιας γενικευμένης προσδοκίας και ελπίδας. Απαλλαγμένοι από κομματικές αντιπαλότητες και έντεχνες προκαταλήψεις, ειλικρινείς είναι και οι δικές μας οι ευχές (που κατατείνουν ευχετικά) στον περιορισμό των πρόσφατων δεινών της κοινωνίας μας και την ανάκτηση της αισιοδοξίας, ιδίως στις ψυχές των νέων ανθρώπων αυτού του τόπου.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Για όσα ζούμε, το πολιτικό σώμα της Χώρας στο σύνολό του, αναμφίβολα δεν είναι άμοιρο ευθυνών. Τα διαχρονικά μας λάθη, κάποιες ηθικές παρεκτροπές, ή η σκίαση δημοκρατικών επιτευγμάτων, παράλληλα με την προκλητική απληστία (για χρήμα και εξουσία) ενός χαμηλής ποιότητος και ειδικού βάρους κατεστημένου, οικονομικού και μιντιακού, όλα αυτά μαζί, πρόσφεραν σταδιακά και υποχθόνια τη δυνατότητα για εκμετάλλευση, για εξωγενείς παρεμβάσεις και τιμωρητική αντιμετώπισή μας από Ευρωπαϊκούς θεσμούς και μη. Αλλά και από τα οργανωμένα συμφέροντα και τους ευκαιριακούς «σαλταρδόρους» ποικίλων υπηκοοτήτων.

Η προηγούμενη αναφορά στην παραδοχή των λαθών, σε καμία περίπτωση δε σημαίνει την αγνόηση ή υποβάθμιση της τεράστιας, επί πολλές δεκαετίες, προσφοράς των μελών του Κοινοβουλίου, η ύπαρξη της οποίας, ως μη αμφιλεγόμενο μέγεθος, αποτυπώνεται ευδιάκριτα σε όλα τα επίπεδα εξέλιξης της Χώρας.

Βέβαια, η δόλια – τις περισσότερες φορές – γενικευμένη κατακραυγή εναντίον των Βουλευτών, δυστυχώς δεν βρήκε στο πρόσωπο των περισσότερων πολιτικών ηγεσιών **αμύντορες**, αλλά **θεατές** και στη χειρότερη περίπτωση «ιμάντες μεταφοράς» πρόσθετης προσβλητικής δημαγωγίας και φθηνού λαϊκισμού. Εξαίρεση επαινετή, οι εκάστοτε Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι της Βουλής, που κοινωνοί του μόχθου, της αγωνίας και των προσπαθειών των Βουλευτών, ύψωσαν όχι μία φορά αλλά πολλάκις το ανάστημα, προκειμένου να υπεραμυνθούν του έργου

Στιγμιότυπα από την κοπή της Αγιοβασιλόπιτας της 1ης Μαρτίου 2015

των καθημερινών και πραγματικών εργατών του κοινοβουλευτισμού. Των υπηρετών και ορισμένες φορές θυμάτων του ιδίου του κοινοβουλευτικού συστήματος.

Κυρίες και Κύριοι,

Η εικόνα της χώρας μας ανησυχεί και κατά διαστήματα διά πολλών αυτό το έχουμε τονίσει. Η παγκόσμια (επιστημονική) αίσθηση άλλωστε, ότι η Ελλάς και η Κύπρος έχουν επιλεγεί ως η τελευταίας γενιάς «πειραματικοί σωλήνες» για την εφαρμογή σχεδίων σύγχρονων οικονομικών κρίσεων των διεθνών χρηματαγορών (με κερδοφόρες ενδιάμεσες υπέρ τρίτων διαδικασίες) μας εξοργίζει.

Και μας εξοργίζει επίσης η αγνόηση της Θουκιδίδειας παρότρυνσης για το «Εύτολμο με λογισμό», που προκλητικά συγχέεται από την εν δράσει εγχώρια επιπολαιότητα, την αναίδεια και την αμετροέπεια, που συναγωνίζονται την εξωχώρια οικονομική απληστία και τις μαφιόζικες μεθοδεύσεις εναντίον της Ελλάδος. Προστίθεται ακόμη μέγιστη ανησυχία και από το γεγονός της απουσίας μιας εθνικής ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗΣ και ενός ΕΘΝΙΚΟΥ δικού μας ΣΧΕΔΙΟΥ με τη συμμετοχή ΟΛΩΝ, στην αντιμετώπιση των αρνητικά τεκταινομένων και στην υπέρβαση της μακροχρόνιας κρίσης, που μας μαστίζει.

Αυτή η πενταετής οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση έφερε στην επιφάνεια και φώτισε – εκτός των άλλων – λιμνάζουσες νοσηρές καταστάσεις, διαχρονικές παθογένειες και πολλά νέα προβλήματα που καλούμεθα να αντιμετωπίσουμε με συναντίληψη και ομοψυχία. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που μονότονα εδώ και τέσσερα χρόνια – επιμένει η Ένωση – στην κατάρτιση ενός Εθνικού Σχεδίου με τη συμμετοχή, ει δυνατόν, όλων των δημοκρατικών δυνάμεων εντός και εκτός Βουλής.

Παράλληλα, για παρεμφερείς λόγους υπέρτατης εθνικής ανάγκης, φορτικά τονίζουμε από το 2007, ότι οι προτάσεις των πολιτικών και επιστημονικών φορέων για την αναθεώρηση του Συντάγματος θα πρέπει να διακατέχονται από την επίγνωση ότι διανύουμε ως Χώρα και ως κοινωνία, τα πρώτα κρίσιμα βήματα της νέας ψηφιακής εποχής μετά τη μεγάλη επανάσταση στο χώρο της πληροφορικής. Γεγονός σπουδαίο και καθοριστικό για το νέο βηματισμό μας και για την ισχυροποίηση των θεσμών της άμεσης και της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

Κυρίες και Κύριοι,

Η πείρα απέδειξε ότι οι δογματικές εμμονές και οι κομματικές ιδιοτέλειες, όπως και οι ιδεολογικές προκαταλήψεις δεν αποτελούν πλέον ικανές συνθήκες για την αντιμετώπιση των σύγχρονων προβλημάτων του Λαού και της Πατρίδας. Και κυρίως για τα επιμέρους σπουδαία κεφάλαια που προανέφερα, ενός στέρεου Εθνικού Σχεδιασμού και του νέου προοδευτικού καταστατικού χάρτη της Χώρας.

Η πορεία βέβαια θα δείξει αν αυτές οι αλήθειες γίνονται κατανοητές και αν θα αποτελέσουν την αφετηρία μιας νέας εκκίνησης του Ελληνισμού στο σύνολό του.

Στιγμιότυπα από την κοπή της Αγιοβασιλόπιτας της 1ης Μαρτίου 2015

Καθ' όσον μας αφορά, σας διαβεβαιώνουμε ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα συνεχίσουν να κινούνται οι δικοί μας διαλογισμοί, οι προτάσεις και το σύνολο των παρεμβάσεών μας, ως ηθική επιταγή και χειροπιαστό αίσθημα ευθύνης προς το θεσμό που υπηρετούμε.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Η παρουσία – θα τολμούσα να πω, η ύπαρξη αυτή καθ' εαυτή της Ένωσής μας, του πολύτιμου αυτού βραχίονα του Κοινοβουλίου – συναρτάται με την ομαλή και ωφέλιμη για το Λαό πορεία του κοινοβουλευτισμού και ασφαλώς με τη γενικότερη κατάσταση της Δημοκρατίας. Αυτός ο υπαρξιακός όρος δημιουργεί σε μας την υποχρεωτικότητα και δεδομένες ευθύνες, τις οποίες με συνέπεια και παρά τα εμπόδια, προσπαθούμε ορθά να υπηρετήσουμε. Άλλωστε, όλοι εδώ μέσα έχουμε πλήρη τη συναίσθηση ότι ο Λαός, που στο παρελθόν μας τίμησε με την εμπιστοσύνη του, συνεχίζει να αποτελεί για μας ένα διαρκές υπερπολύτιμο φορτίο ύψιστης ευθύνης για την καθεμιά και τον καθένα από εμάς. Η παρουσία μας επομένως στα τεκταινόμενα εντός της Χώρας, είναι και θα παραμείνει δεδομένη, ενωτική και υπερκομματική. Και κυρίως αποφασιστική για τη στήριξη των κοινοβουλευτικών θεσμών και των υπέρ του Λαού εθνικών προσπαθειών όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Καθ' όσον αφορά την παρουσία μας στους διεθνείς οργανισμούς (όπου και όποτε μπορούμε να έχουμε συμμετοχή) θα συνεχίσουμε με αποφασιστικότητα να στηρίζουμε επίμονα τις εκάστοτε επίσημες θέσεις της Ελληνικής Πολιτείας.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, αγαπητοί και σεβαστοί Φίλοι,

Εκτός από δυστυχία, οι οικονομικές και κοινωνικές κρίσεις φέρνουν ως επί το πλείστον και αυτογνωσία. Περιορίζουν την αφροσύνη και την απληστία και τις περισσότερες φορές οδηγούν σε αναγκαστική εγκατάσταση του ορθολογισμού, ο οποίος προοδευτικά θέτει εκποδών τον παραλογισμό και την ανευθυνότητα. Σε μια χώρα υπερβολής και ψευδαισθήσεων στηρίζει το μέτρο και εικάζουμε ότι αυτό θα είναι το ιστορικό κέρδος της θλιβερής αυτής περιόδου.

Στην πορεία των προσπαθειών και των αγώνων αυτού του Λαού, των ατυχημάτων και των επιτευγμάτων του, των ανατάσεων και των πτώσεών του πάνω από όλα, ένα όραμα συνεχίζει να ενώνει άρρηκτα τον ελληνισμό. Όλους μεταξύ μας. Αυτή η Πατρίδα.

Και αυτή η Πατρίδα παραμένει ο πιο ιερός δεσμός για το σήμερα και το αύριό μας.

Το Δ.Σ. και εγώ σας ευχόμαστε Χρόνια πολλά και καλά.»

Επιλέξτε και στηρίξτε τους φορείς αλληλεγγύης της περιοχής σας.
Αξίζουν της φροντίδας σας και οι:
«ΑΠΟΣΤΟΛΗ» της Εκκλησίας – «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ» - «ΕΛΠΙΔΑ»

Στιγμιότυπα από την κοπή της Αγιοβασιλόπιτας της 1ης Μαρτίου 2015

deltio:Layout 1 07/04/2015 10:05 ΠΜ Page 11

Στιγμιότυπα από την Πρωτοχρονιάτικη Αγιοβασιλόπιτα

Την Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων και των Ελληνίδων,
κα ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
υποδέχθηκαν με εγκαρδιότητα τα Μέλη της Ένωσης

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

Αρκετοί (όχι πολλοί), είναι εκείνοι, οι οποίοι διαχρονικά κράτησαν τη σημαία της δίκαιης διεκδίκησης των γερμανικών οφειλών (κατοχικού δανείου, αποζημιώσεων για εκτεταμένες εγκληματικές πράξεις, επανορθώσεις, κ.λ.π.). Μεταξύ αυτών, προέχουσα θέση κατέχουν από το παρελθόν οι Σμπαρούνης, Αγγελόπουλος, Γλέζος, Σταμούλης, κ.α.. Σήμερα, τη σκυτάλη με αποφασιστικότητα πήρε η νέα Πρόεδρος της Βουλής, κα Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Στο παρόν σημείωμα, με την παράθεση τριών κειμένων, ενός παλαιού, του ακαδημαϊκού και υπουργού της Π.Ε.Ε.Α. Άγγελου Αγγελόπουλου, (Αποσπάσματα από το Βιβλίο – Συνέντευξη 1993 του Σοφοκλή Δημητρακόπουλου, Εφημερίδα «Το Βήμα», 2015) ενός προσφάτου, του νυν Προέδρου της Δημοκρατίας, κυρίου Προκόπη Παυλόπουλου και ειδικών σχολίων επί του θέματος του Γαλλικού Τύπου(Σημείωμα Λευτέρη Σαββίδη 19/4/2015) θα προσπαθήσουμε να προσφέρουμε μία έγκυρη και αντικειμενική θεώρηση ενός δραματικού εθνικού προβλήματος, που επί εβδομήντα χρόνια (και κυρίως τα τελευταία 25) υφίσταται άλλοτε την ανικανότητα και άλλοτε τις σκοπιμότητες των φοβικών ελληνικών Κυβερνήσεων.

<u>Κείμενο – Συνέντευξη Αγγ. Αγγελόπουλου (1993)</u>

<u>«Ερώτ:</u> *Ας έρθουμε τώρα στα Οικονομικά της Κατοχής. Είστε ο καταλληλότερος άνθρωπος να μιλήσετε γι' αυτά, αφού ήδη από το 1945 έχετε ασχοληθεί με το θέμα αυτό στο βιβλίο σας «Το οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδος». Ας δούμε το τεράστιο πρόβλημα του πληθωρισμού της Κατοχής, που είχε οδηγήσει στο σημείο να μη μπορεί κανείς, ούτε και για μια μέρα να εμπιστευθεί τη σταθερότητα της δραχμής.*

<u>Απάντ:</u> Οι Γερμανοί, επειδή χρειάζονταν χρήματα για να διαθρέψουν τα στρατεύματα που είχαν εδώ, ν' ανεφοδιάσουν εκείνα που πολεμούσαν στη Βόρειο Αφρική, να πληρώσουν τους υπαλλήλους και τους πράκτορες τους και να κατασκευάσουν τα οχυρωματικά έργα του «φρουρίου της νοτιοανατολικής Ευρώπης», όπως αποκαλούσαν την Ελλάδα, αποφάσισαν να τα παίρνουν από τη μικρή και φτωχή Χώρα μας. Αντί όμως να πάνε κατευθείαν στα καταστήματα και τις βιομηχανίες και να πάρουν τα είδη που τους χρειάζονταν, αφαιρώντας τα με την ωμή βία, όπως θα έκαναν οι παλιότεροι επιδρομείς, χρησιμοποίησαν μια πιο εξευγενισμένη μέθοδο, τη μέθοδο του πληθωρισμού. Τύπωναν δηλαδή στην Τράπεζα της Ελλάδος όσα χαρτονομίσματα ήθελαν, δίχως, δυστυχώς, την αποφασιστική αντίδραση των τότε κυβερνήσεων, και με τα χρήματα αυτά «αγόραζαν» ό,τι ήθελαν. Αυτό φυσικά ήταν ληστεία, που είχε ως θύματα ορισμένες κοινωνικές τάξεις και ειδικότερα όλους εκείνους που είχαν εισοδήματα σε δραχμές, όπως ήταν οι μισθωτοί, καθώς και εκείνους που είχαν επενδύσεις σε δραχμές, δηλαδή σε χρεώγραφα, σε καταθέσεις, σε δάνεια, σε μετρητά κλπ. Με τον πληθωρισμό, που έκαναν οι Γερμανοϊταλοί, για να καλύψουν τις στρατιωτικές τους δαπάνες, με τον πληθωρισμό που συνέχισαν οι κατοχικές κυβερνήσεις για να καλύψουν κι αυτές τις δικές τους ανάγκες, πραγματοποιήθηκε μια ολοκληρωτική εξανέμιση της αξίας της δραχμής και καταλήστευση του πλούτου της Χώρας γενικά. Η συνολική ζημιά που πραγματοποιήθηκε εξαιτίας του πληθωρισμού μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1944 - δηλαδή λίγες μέρες πριν φύγουν οι Γερμανοί από την Ελλάδα - φθάνει τις 27.452.262 χρυσές λίρες Αγγλίας. Χαρακτηριστικό είναι ότι η τιμή της χρυσής λίρας στην αρχή του πολέμου ήταν 1.000 δρχ., ενώ στο τέλος του 1,5 δισεκ.»

<u>«Ερώτ:</u> *Οι κατοχικές κυβερνήσεις τι στάση τηρούσαν μπροστά σ' αυτή την κατάσταση;*

<u>Απάντ:</u> Για τη συστηματική αυτή αφαίμαξη της ελληνικής οικονομίας ευθύνονται οπωσδήποτε και οι κυβερνήσεις Κατοχής, που υπέκυπταν στις αξιώσεις των Γερμανών χωρίς καμιά ουσιαστική αντίδραση. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής πολλές φορές υποδείχτηκε η ανάγκη να εφαρμοστούν τα κατάλληλα μέτρα. Τον Οκτώβριο, μάλιστα, του 1943 το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο της Τραπέζης της Ελλάδος σ' ένα θαρραλέο υπόμνημα, που υπέβαλε στη Διοίκηση της Τραπέζης και που διαβιβάστηκε και στους Γερμανούς, παρουσίαζε την οικτρή οικονομική κατάσταση της Χώρας και τα μέτρα που έπρεπε να παρθούν για να σταματήσει κάπως το κακό. Δεν έγινε όμως τίποτε και η κατάσταση χειροτέρευε από μέρα σε μέρα με όλες τις φοβερές συνέπειες.»

«Ερώτ: *Κύριε Καθηγητά, υπάρχουν στοιχεία για τα αποθέματα, που βρήκαν οι Γερμανοί, όταν κατέλαβαν τη Χώρα;*

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

Απάντ: Λεπτομερής απάντηση στο ερώτημά σου υπάρχει στο βιβλίο μου, που προηγουμένως ανέφερες, καθώς και στον Α' Τόμο των «Οικονομικών» μου. Εδώ περιορίζομαι μονάχα στα εξής σύντομα: Οι κατακτητές αφαίρεσαν όλες τις βασικές και πρώτες ύλες σε βαθμό, που ήταν αδύνατο να κινηθεί η παραγωγή. Ο αποκλεισμός μας, εξάλλου, από το εξωτερικό και η αδυναμία του Άξονα να δώσει στη Χώρα πρώτες ύλες και καύσιμα ήταν επόμενο να έχει ως αποτέλεσμα το σταμάτημα κάθε οικονομικής δραστηριότητας, εκτός από τους τομείς εκείνους, που εξυπηρετούσαν τους σκοπούς των κατακτητών. Γενικά, σύμφωνα με τις καταθέσεις ειδικών και ανώτερων υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών στη δίκη των δοσιλόγων, το ύψος της αξίας των αποθεμάτων, που μας αφαιρέθηκαν, υπολογίζονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια της εποχής.»

«Ερώτ: *Έχουμε και τις ζημιές στον υλικό και τεχνικό πλούτο της Χώρας. Τι στοιχεία υπάρχουν;*

Απάντ: Τα ποσά που απαιτούνταν για την αποκατάσταση των ζημιών σε υλικό και τεχνικό πλούτο τα χαρακτηρίζουμε με τον όρο «επανορθώσεις». Σε τι ποσό φθάνουν οι πολεμικές αυτές ζημιές δεν είναι επακριβώς γνωστό. Έναν υπολογισμό επεχείρησε να κάνει μετά την Απελευθέρωση ο πρώην υπουργός Γεωργίας **Α. Μπακάλμπασης**. θα μπορούσαμε όμως να προσεγγίσουμε κάπως το μέγεθος των φοβερών καταστροφών που προκλήθηκαν από τους κατακτητές σε οικοδομές, δρόμους, λιμάνια, υδραυλικά έργα, δομικά υλικά, οχήματα, πλοία, δάση, κτηνοτροφία κ.λ.π. σε απαιτούμενα ημερομίσθια για την αποκατάστασή τους. Φυσικά, δεν αναφέρω καθόλου την αξία των υλικών και τις συνέπειες από την καθυστέρηση της ανάπτυξης της Χώρας...»

«Ερώτ: *Έχει γίνει κανένας υπολογισμός για τις καταστροφές της υπαίθρου;*

Απάντ: Είναι γνωστό πως οι κατακτητές ήταν αμείλικτοι στα αντίποινα. Έκαιγαν χωριά και κατέστρεφαν ό,τι εύρισκαν μπροστά τους. Εκτός από τις αθρόες εκτελέσεις ομήρων, υπήρξαν χωριά όπου δεν έμεινε ούτε ένα σπίτι. Θυμούμαι πως πηγαίνοντας στη Μέση Ανατολή για να πάρουμε μέρος στο Συνέδριο του Λιβάνου, περάσαμε από ένα μεγάλο χωριό της Όρθρης, κοντά στον Αλμυρό, την ηρωική και όνομαστή Γούρα. Δεν είχε μείνει από τα εξακόσια σπίτια της παρά ένα μικρό μέρος. Ακόμα και την εκκλησία του χωριού με ωραίες βυζαντινές τοιχογραφίες την είχαν κι αυτήν πυρπολήσει οι Ιταλοί. Και ας μου επιτραπεί να κάνω εδώ μια παρένθεση: Εκεί, στο πυρπολημένο αυτό χωριό, που όλα είχαν γίνει συντρίμια και στάχτη, συναντήσαμε μιαν από τις πιο θερμές υποδοχές των κατοίκων, που σαν να μην είχε συμβεί τίποτε, συνέχιζαν τις δουλειές τους, τον αγώνα και την αντίσταση, βέβαιοι για τη νίκη. Και όταν τον Ιούλιο του 1944 οι Γερμανοί έκαναν τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, η καταστροφή από όπου περνούσαν ήταν ολοκληρωτική. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Προνοίας, τα ολοσχερώς κατεστραμμένα σπίτια φθάνουν τις 140.000 και σε άλλες 100.000 τα μερικώς κατεστραμμένα. Ο πληθυσμός, που μετά την Απελευθέρωση είχε ανάγκη από μερική ή ολική στέγαση, ανερχόταν στο 1.000.000.»

Τα κατοχικά δάνεια

«Ερώτ: *Κύριε Καθηγητά, άφησα τελευταίο το μεγάλο πρόβλημα των δανείων, που πάρθηκαν υπό τύπο «πιστώσεων» από τους Γερμανούς και τους Ιταλούς. Όπως παρακολουθούμε τελευταία στον τύπο, το θέμα είναι επίκαιρο μετά την ένωση των δύο Γερμανιών (1990). Επειδή υπήρξατε ο πρώτος, που αμέσως μετά την Απελευθέρωση θέσατε το θέμα, το έχετε μελετήσει και αναπτύξει διεξοδικά σε βιβλία, άρθρα και συνεντεύξεις και σε κάθε ευκαιρία το προβάλλετε, θα ήθελα να μας ενημερώσετε σχετικά.*

Απάντ: Πράγματι, το πρόβλημα των κατοχικών δανείων είναι ένα από τα πιο μεγάλα και πιο επώδυνα προβλήματα της νεότερης Ελλάδας και ίσως δεν το γνωρίζουν οι νεότεροι Έλληνες στο βαθμό που πρέπει. Είναι ένα πρόβλημα που απετέλεσε μια μεγάλη πληγή για την ελληνική οικονομία και ένα βαρύ πλήγμα για τον ελληνικό λαό και επηρέασε σημαντικά τις μεταπολεμικές εξελίξεις. Όπως ομολόγησε και ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας του Γ' Ράιχ **Φούνκ** σ' ένα άρθρο του, η Ελλάδα *«δοκίμασε τα δεινά του πολέμου και υπέστη τις συνέπειές του όπως ίσως καμιά άλλη χώρα της Ευρώπης»*. Είμαστε οπωσδήποτε η μόνη Χώρα, που υπέστη τόσο οδυνηρά τις συνέπειες της Κατοχής. *Αυτό είναι αληθινό και πρέπει να γίνει ευρύτερα γνωστό.* Η φοβερή, λοιπόν, αφαίμαξη της Χώρας με τον πληθωρισμό και τις άλλες ενέργειες, για τις οποίες μιλήσαμε προηγουμένως, ανάγκασε τους ίδιους τους κατακτητές ν' αποφασίσουν ότι θα έπρεπε, πέρα από τα υπερβολικά έξοδα κατοχής που οδηγούσαν

deltio:Layout 1 07/04/2015 10:05 ΠΜ Page 14

σε ένα συνεχή πληθωρισμό, ένα μέρος των ποσών που ελάμβαναν να το επιστρέψουν υπό τον τύπο *«δανείου»* μετά το τέλος του πολέμου. Έτσι, η Συμφωνία της Ρώμης της 14ης Μαρτίου 1942 μεταξύ των κυβερνήσεων Ελλάδας, Γερμανίας και Ιταλίας προέβλεπε τη μορφή του *«δανείου»* για τα επιπλέον των εξόδων Κατοχής ποσά που θα ελάμβαναν οι Αρχές Κατοχής απευθείας από την Τράπεζα της Ελλάδος. Το άρθρο 4 της Συμφωνίας αυτής καθόριζε ότι *«η οριστική ρύθμιση των καταβολών αυτών δύναται να λάβει χώραν αργότερα»*. Δεν υπάρχει, συνεπώς, αμφιβολία, ότι τα ποσά αυτά αποτελούν «δάνεια» με την πλήρη έννοια του όρου, αφού οι Αρχές Κατοχής πάντοτε έκαναν διάκριση μεταξύ των *«εξόδων κατοχής»* που επεβάρυναν το ελληνικό δημόσιο, και των *«πιστώσεων»* με τις οποίες χρεώνονταν οι κυβερνήσεις της Γερμανίας και της Ιταλίας. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι δηλαδή η αξίωση της Ελλάδας στην προκειμένη περίπτωση αναφέρεται σε *«δάνειο»*, που οι Αρχές Κατοχής αναγνώρισαν με τη συμφωνία της Ρώμης, και όχι σε *«επανορθώσεις»*.»

«Ερώτ: *Το ότι η χρέωση έγινε τότε σε δραχμές μήπως εξασθενίζει το ύψος των σημερινών απαιτήσεών μας;*

Απάντ: Από τα σχετικά έγγραφα και τις απόψεις που ανταλλάχτηκαν προκύπτει κατά τρόπο αναμφισβήτητο ότι η χρέωση σε δραχμές ήταν απλώς τυπική. Στην ουσία είχε γίνει δεκτό και οι εκπρόσωποι της Γερμανίας και της Ιταλίας είχαν υποσχεθεί ότι η *οριστική τακτοποίηση των οφειλών αυτών θα βασιζόταν επί της τιμαριθμικής αξίας της δραχμής κατά το χρόνο της εξόφλησης.* Πράγματι, στη ρηματική διακοίνωση του πληρεξουσίου του Γ' Ράιχ της 28ης Ιουλίου 1941 προς την τότε κυβέρνηση των Αθηνών, αναφέρονται τα εξής: *«Η Τράπεζα της Ελλάδος δέον όπως ρυθμίζει κατά τοιούτον τρόπον την επάρκειαν του χαρτονομίσματος εις δραχμάς, ώστε να εξασφαλισθεί μηνιαίως δια τας ανάγκας του γερμανικού στρατού ποσόν μέχρις 25 εκατομμυρίων μάρκων»*. Άρα προείχε *ο υπολογισμός σε μάρκα*, τα οποία ακολούθως μετατρέπονταν σε δραχμές, δηλαδή στο νόμισμα της Χώρας.»

«Ερώτ: Μεταγενέστερα πότε έγινε ανακίνηση του θέματος των κατοχικών δανείων;

Απάντ: Με την ευκαιρία της συμμετοχής μου σ' ένα Διεθνές Δημοσιονομικό Συνέδριο στη Δυτική Γερμανία εδώ και τριάντα περίπου χρόνια, το 1964, η τότε κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου μου ανέθεσε να έλθω σε επαφή με τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και ν' ανακινήσω το θέμα (Πρώτη αναφορά του Καθηγητή Αγγ. Αγγελόπουλου στα «δάνεια» έγινε σε συνέντευξή του στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων στις 27 Νοεμβρίου 1944, όταν ήταν υφυπουργός Οικονομικών στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας (Σημ. Σ. Δημ.).»

«Ερώτ: *Θα θέλατε ν' αναφερθείτε στις επαφές σας αυτές και τα αποτελέσματά τους;*

Απάντ: Είχα επαφές με το διευθυντή του υπουργείου Οικονομικών **Φ. Ντε λα Κρουά** και το διευθυντή του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας **Ράινχαρτ**. Τα αποτελέσματα των επαφών αυτών, καθώς και τις υποδείξεις μου για τις επιβαλλόμενες παραπέρα ελληνικές ενέργειες, ανέπτυξα διεξοδικά στην έκθεση, που υπέβαλα τότε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1964, στον τότε υπουργό των Εξωτερικών **Σταύρο Κωστόπουλο** και η οποία έχει δημοσιευθεί στον Α' τόμο του βιβλίου μου *«Οικονομικά»* (Αθήνα 1974). Τα κυριότερα συμπεράσματά μου από τις επαφές αυτές, όπως διατυπώθηκαν στην έκθεση αυτή, είναι:

Πρώτον: Η Δυτική Γερμανία αναγνωρίζει καταρχήν την ύπαρξη της απαιτήσεως της Ελλάδας από τις κατοχικές πιστώσεις.

Δεύτερον: Στηριζόμενη στο άρθρο 3 παραγρ. 3 της Συμφωνίας του Λονδίνου της 27ης Φεβρουαρίου 1953, που έχει κυρώσει και η Ελλάδα, η Δυτική Γερμανία αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε εξέταση του θέματος πριν από την τελική ρύθμιση του όλου προβλήματος των επανορθώσεων, που θα γίνει με την υπογραφή της οριστικής συνθήκης ειρήνης. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση - τόνιζα στην έκθεσή μου - *η Ελλάδα πρέπει να διατηρεί ανοικτή την εν λόγω απαίτηση, να την υπενθυμίζει σε κάθε ευκαιρία και να κάνει γνωστό ότι η ελληνική στάση θα είναι κατά κάποιο τρόπο «ανένδοτη»*.»

«Ερώτ: *Τα δάνεια αυτά σε πόσα δολάρια αντιστοιχούν σήμερα;*

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

Απάντ: Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του επί των οικονομικών γερμανού εκπροσώπου τότε στην Τράπεζα της Ελλάδος Νέστλερ, το οφειλόμενο από τα δάνεια αυτά ποσό, αρκετούς μήνες πριν από το τέλος του πολέμου, ανερχόταν σε 38 εκατ. χρυσές λίρες. Το ποσό αυτό αναφέρει ο **Σπ. Χατζηκυριάκος**, που τα χρόνια της Κατοχής διετέλεσε Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος, σε επιστολή του στο περιοδικό «Νέα Οικονομία», που όπως γνωρίζεις εξέδιδα μετά τον Πόλεμο ως το 1967. Μάλιστα το ποσό αυτό το θεωρούσε κατώτερο του πραγματικού, εξαιτίας εσφαλμένων τιμαριθμικών αναπροσαρμογών. Αν, λοιπόν, συνυπολογισθούν και οι υπόλοιποι μήνες μέχρι το τέλος του Πολέμου και αν δεχτούμε ακόμη και τους υπολογισμούς των γερμανικών αρχών, που είναι πολύ κάτω της πραγματικότητος, *τα δάνεια της Κατοχής θα είχαν ανέλθει το λιγότερο σε 45 εκατ. χρυσές λίρες,* που αντιστοιχούν σε 4.050 δισ. δολάρια. Από το ποσόν αυτό, σύμφωνα με την κατανομή της Τραπέζης της Ελλάδος, αντιστοιχούν στη Γερμανία 3,5 δισ. δολάρια περίπου. Αν τώρα στο ποσό αυτό των 3,5 δισ. δολαρίων υπολογιστεί ένας πολύ χαμηλός τόκος 3%, *η σημερινή οφειλή φθάνει τα 13 δισ. δολάρια.*

Τα ποσά αυτά των δανείων, ανεξάρτητα από τις *«πολεμικές επανορθώσεις»* για τις καταστροφές και τις αρπαγές του δημόσιου και ιδιωτικού πλούτου της Χώρας μας, *πρέπει να διεκδικήσει η Ελλάδα με απόλυτη προτεραιότητα.»*

«Ερώτ: *Τώρα, λοιπόν, μετά την ενοποίηση των δύο Γερμανιών, δεν θα πρέπει το νέο ενιαίο κράτος να εξοφλήσει τα δάνεια;*

Απάντ: Ασφαλώς το θέμα ανακύπτει και πρέπει από ελληνικής πλευράς να επιδιωχθεί η εξόφληση των κατοχικών δανείων κατά απόλυτη προτεραιότητα. Βεβαίως, η Γερμανία επιδιώκει ν' αποφύγει την υπογραφή *«συνθήκη ειρήνης»*, που συνεπάγεται άμεση καταβολή επανορθώσεων και άλλων συμβατικών υποχρεώσεων. Γι' αυτό και το 1990 υπέγραψε με την πρώην Σοβιετική Ένωση *«συνθήκη συνεργασίας»*, που περιλαμβάνει και *«σύμφωνο μη επιθέσεως»* και με την οποία συνθήκη η Γερμανία δέχεται να καταβάλει αποζημιώσεις της τάξεως των 16 δισ. μάρκων. Ανάλογη δέσμευση ανέλαβε και με την Πολωνία και το Ισραήλ. Έτσι, με τον τρόπο των διμερών αυτών συμφωνιών, οι Γερμανοί θέλησαν ν' αποφύγουν τη δέσμευση της ρύθμισής τους μέχρι την οριστική υπογραφή *«συνθήκης ειρήνης»*, την οποία και απέφυγαν τελικά να υπογράψουν.

Αυτό άλλωστε δεν το αποκρύπτουν οι Γερμανοί. Όπως έγραψε πριν τρία χρόνια το περιοδικό «Σπίγκελ» (22 Ιουλίου 1990), με βάση τις εγγυήσεις που έδωσαν οι Γερμανοί κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων των 4 + 2 στο Παρίσι, *«εξαφανίζεται ο εφιάλτης της υπογραφής «συνθήκης ειρήνης» με το επακόλουθο της διεκδίκησης πολεμικών επανορθώσεων από όλο τον κόσμο»*. Για την Ελλάδα όμως το θέμα τίθεται διαφορετικά. Δεν ημπορεί να ισχύσει το ίδιο και με την περίπτωση των δανείων, που έχουν συμφωνηθεί με την ειδική Συμφωνία της Ρώμης, η οποία προέβλεπε την εξόφλησή τους σε *«μεταγενέστερο χρόνο»*. Εδώ, επαναλαμβάνω, πρόκειται για μοναδική περίπτωση *που μόνο στην Ελλάδα συναντάται* και που είχε ως αποτέλεσμα, εκτός των άλλων, και την πλήρη εξανέμιση της αξίας της δραχμής. Ας σημειωθεί ότι στη διάσκεψη των νικητριών χωρών για τις πολεμικές επανορθώσεις (Παρίσι 1946) ο τότε αντιπρόσωπος της Ελλάδας Καθηγητής **Α. Σμπαρούνης** κατέθεσε σαφή επιφύλαξη, διαχωρίζοντας το *«δάνειο»* από τις *«επανορθώσεις»*. Πρέπει όλοι να κατανοήσουν - και αυτό θέλω να το τονίσω όλως ιδιαιτέρως - ότι η έννοια της *«πίστης»* είναι ενιαία και ισχύει για όλους. Μετά τη λήξη του Πολέμου η Ελλάδα δεν μπορούσε να συνάψει εξωτερικά δάνεια, από τα οποία είχε απόλυτη ανάγκη έπειτα από τις τεράστιες καταστροφές που υπέστη από τον πόλεμο και την Κατοχή, γιατί οι ξένοι ομολογιούχοι έθεταν ως προϋπόθεση τη ρύθμιση του προπολεμικού χρέους, που είχε συναφθεί υπό εξαιρετικά δυσμενείς όρους για την Ελλάδα, ρύθμιση που τελικά επεβλήθη το 1960 για να μπορέσει να συνάψει έστω και μικράς κλίμακας δάνεια.»

«Ερώτ: *Κύριε Καθηγητά, τώρα με ποιον πρακτικό τρόπο μπορεί η Χώρα μας να διεκδικήσει την εξόφληση των δανείων αυτών;*

Απάντ: Με τη Συμφωνία του Λονδίνου του 1953 προβλέπεται η υπογραφή διμερών συμφωνιών με τη Γερμανία και την Ιταλία για τον οριστικό διακανονισμό των διαφορών. Με την Ιταλία υπεγράφη Συνθήκη Ειρήνης από το 1947 και η Ιταλία κατέβαλε ένα ποσόν αποζημιώσεων 405 εκατομ. δολαρίων της εποχής εκείνης. Παραμένει τώρα το θέμα υπογραφής ειδικής συνθήκης και με τη Γερμανία. Αυτό, άλλωστε, προβλέπεται όχι μόνο από

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

τη Συμφωνία του Λονδίνου, αλλά και από το Νόμο 2023, που ψηφίστηκε από τη Βουλή των Ελλήνων στις 10 Μαρτίου του 1952. Σύμφωνα με το Νόμο αυτό *«... η μεταξύ Ελλάδος και Γερμανίας εμπόλεμος κατάστασις τερματίζεται από της 3ης Ιουνίου 1953 υπό την επιφύλαξιν της δια της συναφθησομένης συνθήκης ειρήνης ρυθμίσεως των εκ του πολέμου προκυψάντων ζητημάτων και υφισταμένων διαφορών»*. Σε περίπτωση διαφωνίας επί του βασικού αυτού αιτήματος της Ελλάδας, θα πρέπει να γίνει προσφυγή σε *Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο*, όπως προβλέπει και η Συμφωνία του Λονδίνου του 1953 (άρθρο 29), ή *στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης*.

Η κυβέρνηση, καθώς και η πολιτική ηγεσία της Χώρας, *θα πρέπει να δώσουν στο βασικό αυτό αίτημα απόλυτη προτεραιότητα.* Εκείνο, το οποίο η Ελλάδα οφείλει πρωτίστως να διεκδικήσει στα πλαίσια μιας νέας Συμφωνίας με τη Γερμανία, είναι το κεφάλαιο του δανείου, που, χωρίς τον υπολογισμό των τόκων, ανέρχεται, όπως είπαμε, στα 3,5 δισ. δολάρια. Το ποσό αυτό θα ήταν δυνατό να χορηγηθεί στην Ελλάδα, όπως άλλωστε έχω υποδείξει, *σε μια μεσοπρόθεσμη χρονική περίοδο με καταναλωτικά και κεφαλαιουχικά αγαθά, με επενδύσεις ή με εκτελέσεις βασικών έργων υποδομής από γερμανικές εταιρίες, που θα πληρωθούν από το γερμανικό κράτος.* Μια τέτοια ρύθμιση θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο τις οικονομικές σχέσεις των δύο χωρών, καθώς και τους φιλικούς δεσμούς που ήδη υπάρχουν και μάλιστα μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Αυτό είναι ένα αίτημα, που η Χώρα μας οφείλει να διεκδικήσει και, αν το όλο ζήτημα παρουσιασθεί με βάση τα υπάρχοντα αδιάσειστα επιχειρήματα ότι η αξίωση αυτή αφορά *«δάνειο»*, όπως και οι ίδιοι έχουν με ειδική συμφωνία αναγνωρίσει και δεν πρέπει να υπαχθεί στις *«επανορθώσεις»*, θέλω να ελπίζω ότι η σημερινή Γερμανία θα αναγνωρίσει το δίκαιο της Ελλάδας, που τελικά η ρύθμισή του, όπως ανέφερα και προηγουμένως, θα ωφελήσει και την ίδια τη Γερμανία, αν στηριχθεί σε εκτέλεση βασικών έργων υποδομής στην Ελλάδα έναντι του *«δανείου»*, που η Χώρα μας χορήγησε την εποχή της Κατοχής.

Το περίεργο είναι ότι μέχρι τώρα καμιά ελληνική κυβέρνηση δεν πρόβαλε ακόμα κατά τρόπο επίσημο τη βασική αυτή και νόμιμη διεκδίκηση της Χώρας μας.»

«Ερώτ: *Πιο πάνω τονίσατε πως η Χώρα μας υπέστη, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη, τις φοβερές συνέπειες του πολέμου και της Κατοχής, και μιλήσατε διεξοδικά γι' αυτές, τουλάχιστον από οικονομικής πλευράς. Πώς θα μπορούσαμε, γενικά, να συνοψίσουμε τα δεινά του πολέμου για τη Χώρα μας;*

Απάντ: Συμπερασματικά πρέπει να επισημάνουμε ότι οικονομικά η Χώρα μας διαλύθηκε, τα αγαθά και τα προϊόντα της γης καταληστεύτηκαν, η τεχνική υποδομή καταστράφηκε και το κυριότερο - πράγμα που δεν επανορθώνεται - εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες βρήκαν το θάνατο όχι μόνο μπροστά στα εκτελεστικά αποσπάσματα των κατακτητών, αλλά και από στοιχειώδη έλλειψη αυτού τούτου του επιούσιου πρώτος χρόνος της Κατοχής, όταν ακόμη δεν είχαν οργανωθεί οι αποστολές του Ερυθρού Σταυρού, ήταν χρόνος πείνας. Ο πληθυσμός πέρασε στερήσεις που ποτέ δεν είχε γνωρίσει ως τότε. Και όταν ακόμα άρχισαν να γίνονται οι διανομές του Ερυθρού Σταυρού, πάλι ο υποσιτισμός στην Ελλάδα ήταν σημαντικός. Όπως αναφέρει μια σχετική στατιστική, που έχω υπόψη μου, οι Έλληνες ακόμα και με τη συνδρομή του Ερυθρού Σταυρού στην αρχή του 1943 δεν έπαιρναν παρά μόνο 29% του κατώτατου ορίου των απαραίτητων θερμίδων, ενώ την ίδια περίοδο οι Γάλλοι έπαιρναν 55% και οι Βέλγοι 67%.»

Κείμενο κ. Προκ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (12-1-2015)
«Ενεργές οι απαιτήσεις της Ελλάδος για το κατοχικό δάνειο και τις αποζημιώσεις

• *Για την απαίτηση αυτή δεν τίθεται ούτε θέμα παραγραφής ούτε θέμα παραίτησης. Τίθεται μόνο ζήτημα συνολικού υπολογισμού της ώς σήμερα. Η ελληνική θέση γίνεται νομικώς τόσο περισσότερο ισχυρότερη, όσο ήδη από την κατοχική περίοδο είχε αρχίσει η αποπληρωμή του δανείου*

Οι σημερινοί ισχυρισμοί του Υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας κ. Βόλφγκανγκ Σόιμπλε (σ.σ.: 12.1.2015), αναφορικά με τις απαιτήσεις της Ελλάδας ως προς το κατοχικό δάνειο και τις αποζημιώσεις, είναι προδήλως -αλλά και προκλητικώς- εσφαλμένοι. Όχι μόνον δεν υφίσταται ζήτημα παραγραφής ή προηγούμενης ρύθμισης, όπως ισχυρίζεται ο κ. Σόιμπλε, αλλά όλως αντιθέτως οι ως άνω ελληνικές απαιτήσεις είναι πλήρως ενεργές από νομική άποψη, όπως άλλωστε είχα επισημάνει ήδη από το 2013 (π.χ. συνέντευξη στη ΝΕΤ και στην εκπομπή «Συμβαίνει τώρα», στις 15.4.2013). Τότε είχα τονίσει:

«Διευκρινίζω ότι έχουμε να κάνουμε με δύο εντελώς διαφορετικά, από νομική άποψη, θέματα. Ήτοι:

Ι. Πρώτον, με το κατοχικό δάνειο προς τη Γερμανία, το οποίο συνήφθη υποχρεωτικώς -ορθότερα με καταναγκαστικό και εκβιαστικό τρόπο- μεταξύ της κατοχικής Ελληνικής Κυβέρνησης και της Γερμανίας, προς συν-

Συνέχεια στη σελίδα 19

Ιστορία των ελληνικών εκλογικών συστημάτων ή το εκλογικό ψυχόδραμα των ελλήνων

Στη πλειονότητα των χωρών του κόσμου το εκλογικό σύστημα προβλέπεται από το ίδιο το ισχύον σύνταγμά τους, παραμένοντας έτσι ενιαίο για όλες τις πολιτικές αναμετρήσεις. Αντίθετα στην Ελλάδα πολύ σπάνια ακολουθήθηκε το ίδιο εκλογικό σύστημα έστω και σε δύο συνεχόμενες εκλογές, εκτός τις επαναληπτικές, και τούτο διότι ο καθορισμός του εκλογικού συστήματος επαφίεται κάθε φορά, στην κυβέρνηση που θα κηρύξει τις εκλογές, με σχετικό νομοθέτημα, χωρίς προς τούτο και να παρέχεται η ευχέρεια στον "κυρίαρχο" ελληνικό λαό, ή απ' ευθείας, έγκριση ή απόρριψή του πριν οδηγηθεί στις κάλπες, με καταφανή την εξυπηρέτηση πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Έτσι, από το 1844, χρονιά που καθιερώθηκε συνταγματικά η ψηφοφορία στην Ελλάδα, μέχρι το 1923, οι βουλευτικές εκλογές γίνονταν με πλειοψηφικό σύστημα. Από το 1926 υπήρξε εναλλαγή πλειοψηφικού και αναλογικού, έως το 1956, οπότε καθιερώθηκε το αναλογικό. Οι εκλογές του 1956 ακολούθησαν ένα μικτό πλειοψηφικό σύστημα με διαφοροποίηση των εκλογικών περιφερειών ανάλογα με τον αριθμό των βουλευτών τους. Το σύστημα ονομάστηκε από την αντιπολίτευση **τριφασικό**. Στις επόμενες εκλογές καταγράφηκαν περιστατικά βίας και νοθείας του αποτελέσματος. Στην μεταπολίτευση οι εκάστοτε εκλογικοί νόμοι εισήγαγαν διαφορετικά εκλογικά συστήματα, συνήθως πλειοψηφικά.

Το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδας δεν περιέχει συγκεκριμένες ρυθμίσεις για το σύστημα που θα ακολουθηθεί για την ανάδειξη των εδρών στο Κοινοβούλιο. Να σημειωθεί ότι η εισαγωγή της απλής αναλογικής σαν πάγιο εκλογικό σύστημα με συνταγματική πρόβλεψη για αυτό είναι αίτημα της Αριστεράς.

Πλειοψηφικό

Στο Πλειοψηφικό σύστημα η επικράτεια δε θεωρείται ενιαίος εκλογικός χώρος, αλλά χωρίζεται σε εκλογικές περιφέρειες. Ο συνδυασμός που έρχεται πρώτος στην περιφέρεια κερδίζει όλες τις έδρες, ενώ οι επόμενοι καμμία (γι' αυτό στην αγγλοσαξονική παράδοση συναντάται ως The winner takes it all). Αντικειμενικό ελλάττωμα του συγκεκριμένου συστήματος είναι η έλλειψη αναλογικότητας, αφού υποθετικά ένας συνδυασμός μπορεί να κερδίσει τις εκλογές κερδίζοντας με διαφορά μιας ψήφου τις μισές περιφέρειες, έστω και εάν δε λάβει ούτε μία στις υπόλοιπες!

Χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής του πλειοψηφικού, καθώς και της μη αναλογικότητάς του, είναι η εκλογή εκλεκτόρων στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ του2000. Αν και το ψηφοδέλτιο του Τζωρτζ Μπους συγκέντρωσε σε παναμερικανικό επίπεδο μισό εκατομμύριο λιγότερες ψήφους από αυτό του Αλ Γκορ, ο πρώτος συγκέντρωσε μεγαλύτερο αριθμό εκλεκτόρων και εξελέγη πρόεδρος.

Πλειοψηφικό με μονοεδρικές

Μια λίγο αναλογικότερη μορφή του Πλειοψηφικού είναι το λεγόμενο Πλειοψηφικό με μονοεδρικές περιφέρειες. Σε αυτό το σύστημα η επικράτεια χωρίζεται σε πολύ μικρές περιφέρειες και κάθε μία εκλέγει μόνο ένα βουλευτή. Βάσει της απαιτούμενης πλειοψηφίας, διακρίνεται σε:

- Ενός γύρου, όπου εκλέγεται ο συνδυασμός που θα βγει πρώτος.
- Δύο γύρων, όπου απαιτείται απόλυτη πλειοψηφία, δηλ. 50% συν μία ψήφο. Εάν αυτή δεν επιτευχθεί με την πρώτη, επαναλαμβάνεται η ψηφοφορία (β' γύρος) ανάμεσα στους δύο πρώτους συνδυασμούς.

Χαρακτηριστική περίπτωση Πλειοψηφικού με μονοεδρικές - ενός γύρου είναι το εκλογικό σύστημα για τη Βρετανική Βουλή των Κοινοτήτων, ενώ δύο γύρων αυτό για τη Γαλλική Εθνοσυνέλευση.

Ιστορία των ελληνικών εκλογικών συστημάτων ή το εκλογικό ψυχόδραμα των ελλήνων

Απλή αναλογική

Στο σύστημα της Απλής αναλογικής ο αριθμός εδρών που λαμβάνουν οι συνδυασμοί εξαρτάται μόνο από το εθνικό ποσοστό τους, ανεξαρτήτως του αποτελέσματός τους ανά εκλογική περιφέρεια. Είναι ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα, διότι αποτυπώνει ακριβώς τη λαϊκή βούληση. Δέχεται όμως την κριτική ότι δεν παράγει ισχυρές πλειοψηφίες, αφού η εμπειρία στις δυτικές κοινωνίες δείχνει πως σπάνια κάποιος συνδυασμός λαμβάνει το απαραίτητο 50% για να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Γι' αυτό το λόγο χρησιμοποιείται σε πολύ λίγα κράτη για εθνικές εκλογές, ενώ αντίθετα είναι σύνηθες σε εκλογές τοπικού ή συνδικαλιστικού χαρακτήρα.

Στην καθαρή μορφή της απλής αναλογικής, οι έδρες κάθε συνδυασμού προκύπτουν από το γινόμενο «Εθνικό ποσοστό Χ συνολικός αριθμός εδρών» (στρογγυλοποιημένο στον προηγούμενο ακέραιο). Για παράδειγμα ένας συνδυασμός στην Ελλάδα που θα λάμβανε 15%, θα είχε 15/100x300=45 βουλευτές. Όσες έδρες στο τέλος της κατανομής παραμείνουν αδιάθετες λόγω της στρογγυλοποίησης, πηγαίνουν στους συνδυασμούς με τα μεγαλύτερα υπόλοιπα.

Απλή αναλογική με όριο

Μία παραλλαγή της απλής αναλογικής είναι αυτή που ορίζει ελάχιστο όριο για τη συμμετοχή στην κατανομή των εδρών. Σε αυτήν την περίπτωση, όσοι συνδυασμοί δεν ξεπεράσουν το όριο δε μπορούν να λάβουν έδρες, ακόμη και εάν δικαιούνται με βάση το παραπάνω γινόμενο.

Παράδειγμα απλής αναλογικής με όριο είναι το σύστημα εκλογής ευρωβουλευτών στην Ελλάδα, το οποίο κατανέμει απολύτως αναλογικά τις έδρες αλλά μόνο σε όσους συνδυασμούς ξεπεράσουν το 3%.

Απλή αναλογική ανά περιφέρεια

Άλλη μια παραλλαγή είναι η Απλή αναλογική ανά περιφέρεια, κατά την οποία οι έδρες διανέμονται πρωτογενώς αναλογικά βάσει της δύναμης κάθε συνδυασμού ανά εκλογική περιφέρεια. Επιφανειακά αυτό μπορεί να ακούγεται ίδιο με την καθαρή απλή αναλογική, αλλά λειτουργεί εις βάρος των μικρών συνδυασμών. Συνήθως οι εκλογικές περιφέρειες έχουν μικρό αριθμό εδρών (άρα μεγάλο εκλογικό μέτρο), συνεπώς ενδέχεται ένας συνδυασμός με ομοιόμορφα κατανεμημένο εθνικό ποσοστό 4% ή 5% να μην πιάνει σε καμμία περιφέρεια το απαιτούμενο μέτρο! Για τον παραπάνω λόγο η παραλλαγή αυτή θεωρείται πως ακροβατεί ανάμεσα στην απλή και την ενισχυμένη αναλογική. Ένα τέτοιο σύστημα εφαρμόσθηκε στις ελληνικές εθνικές εκλογές του 1989 και του 1990.

Ενισχυμένη αναλογική

Ενισχυμένα αναλογικά συστήματα ονομάζονται αυτά που δεν ανήκουν σε καμία από τις παραπάνω κατηγορίες. Υπάρχουν άπειρα είδη, τα οποία είτε είναι συνδυασμοί πλειοψηφικού και απλής (μικτά) είτε πρωτότυπα. Αποτέλεσμα της ενισχυμένης αναλογικής είναι η δυσανάλογα μεγάλη εκπροσώπηση του πρώτου συνδυασμού στη βουλή εις βάρος των υπολοίπων (και κυρίως των μικρών), αλλοιώνοντας τη βασική δημοκρατική αρχή ότι κάθε ψήφος μετράει το ίδιο. Ως επιχείρημα προβάλλεται πάντα ότι η ενισχυμένη αναλογική εξασφαλίζει ευκολότερες αυτοδυναμίες, οδηγώντας σε σταθερές κυβερνήσεις. Ο όρος της ενισχυμένης αναλογικής είναι ψευδεπίγραφος, αφού στην πραγματικότητα αυτό το σύστημα είναι αποδυναμωμένη αναλογική. Ονομάζεται, όμως, έτσι επειδή ενισχύει το πρώτο σε ψήφους κόμμα.

Σημ: Καθ' όσον αφορά το εφεύρημα του BONUS των εδρών στο πρώτο κόμμα αποτελεί μία ελληνική θλιβερή πρωτοτυπία στον τομέα της πολιτειολογίας εισαχθείσα από τα δύο μεγάλα κόμματα της τελευταίας τριακονταετίας.

deltio:Layout 1 07/04/2015 10:05 ΠΜ Page 1

ΕΝΘΕΤΟ

Συγκεντρωτικά στοιχεία προσώπων, τα οποία επί 194 χρόνια διακόνησαν και διαμόρφωσαν, μαζί με πολλούς άλλους, (με θετικά και αρνητικά αποτελέσματα) τη σύγχρονη Ελλάδα.

ΕΝΩΣΗ
τ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ – ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
2015

Προσωρινή Διοίκησις της Ελλάδος (1822-1833)

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)		13 Ιανουαρίου 1822 – 10 Μαΐου 1823	Εκτελεστικό 1822. Ο Θεόδωρος Νέγρης είναι « Πρόεδρος του Συμβουλίου των Μινίστρων. »
Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης (1765-1848)		10 Μαΐου 1823 – 30 Δεκεμβρίου 1823	Εκτελεστικό 1823
Γεώργιος Κουντουριώτης (1782-1858)		30 Δεκεμβρίου 1823 – 26 Απριλίου 1826	Εκτελεστικό 1824
Ανδρέας Ζαΐμης (1791-1840)		26 Απριλίου 1826 – 14 Απριλίου 1827	Διοικητική Επιτροπή της Ελλάδος (1826)
Γεώργιος Μαυρομιχάλης (1800-1831)		14 Απριλίου 1827 – 18 Ιανουαρίου 1828	Αντικυβερνητική επιτροπή μέχρι την άφιξη του Καποδίστρια

Ελληνική Πολιτεία

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Ιωάννης Καποδίστριας (1776-1831)		30 Μαρτίου 1827 – 6 Ιανουαρίου 1828	Από την εκλογή του Καποδίστρια μέχρι την άφιξή του στην Ελλάδα, η διοίκηση είχε ανατεθεί στην Αντικυβερνητική επιτροπή
		6 Ιανουαρίου 1828 – 27 Σεπτεμβρίου 1831	Κατέχοντας το αξίωμα του **Κυβερνήτη** ήταν ταυτόχρονα αρχηγός του κράτους και πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου: Κυβέρνηση Καποδίστρια και Ελληνικές εκλογές 1829
Αυγουστίνος Καποδίστριας (1778-1857)		27 Σεπτεμβρίου 1831– 28 Μαρτίου 1832	Διοικητική Επιτροπή της Ελλάδος (1831): Επικεφαλής τριμελούς επιτροπής που ανέλαβε την προσωρινή διοίκηση στη θέση του Κυβερνήτη. Το 1832 η χώρα βυθίστηκε στο χάος και στην αναρχία και ως την έλευση της Αντιβασιλείας προέκυψαν διάφορες αλληλοσυγκρουόμενες επιτροπές (Διοικητική Επιτροπή 1832) χωρίς ουσιαστική εξουσία.

Οι Βασιλείς της Ελλάδος κατά χρονολογική σειρά:

Όνομα	Εικόνα	Γέννηση-Θάνατος	Θητεία	Σημειώσεις	Οίκος
Όθωνας		1 Ιουνίου 1815- 26 Ιουλίου 1867	27 Μαΐου 1832 23 Οκτωβρίου 1862		Οίκος του Βίττελσμπαχ
Γεώργιος Α΄		24 Δεκεμβρίου 1845- 18 Μαρτίου 1913	30 Μαρτίου 1863 – 18 Μαρτίου 1913		Οίκος του Γκλύξμπουργκ
Κωνσταντίνος Α΄		2 Αυγούστου 1868- 11 Ιανουαρίου 1923	18 Μαρτίου 1913 – 11 Ιουνίου 1917	Α΄ περίοδος εξουσίας	
Αλέξανδρος		1 Αυγούστου 1893- 25 Οκτωβρίου 1920	11 Ιουνίου 1917 – 25 Οκτωβρίου 1920		

Κωνσταντίνος Α΄		2 Αυγούστου 1868- 11 Ιανουαρίου 1923	19 Δεκεμβρίου 1920 – 27 Σεπτεμβρίου 1922	Β΄ περίοδος εξουσίας	
Γεώργιος Β΄		20 Ιουλίου 1890- 1 Απριλίου 1947	27 Σεπτεμβρίου 1922– 25 Μαρτίου 1924	Α΄ περίοδος εξουσίας	
Β' Ελληνική Δημοκρατία					
Γεώργιος Β΄		20 Ιουλίου 1890- 1 Απριλίου 1947	3 Νοεμβρίου 1935 – 1 Απριλίου 1947	Β΄ περίοδος εξουσίας	
Παύλος		14 Δεκεμβρίου 1901- 6 Μαρτίου 1964	1 Απριλίου 1947 – 6 Μαρτίου 1964		
Κωνσταντίνος Β΄		2 Ιουνίου 1940	6 Μαρτίου 1964 – 1 Ιουνίου 1974		

Τα σύνορα το 1830
Τα σύνορα το 1832
ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
Σέρρες
Θεσσαλονίκη
Νάουσα
Ν. Θάσος
Ν. Σαμοθράκη
Ν. Λήμνος
Λάρισα
Βόλος
Ν. Λέσβος
ΣΠΟΡΑΔΕΣ
Άρτα
Λαμία
Ν. Λευκάδα
Ν. ΕΥΒΟΙΑ
Ν. Σκύρος
Ν. Ψαρά
Ν. Κεφαλονιά
Μεσολόγγι
Χαλκίδα
ΑΙΓΑΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ
Ν. Χίος
Πάτρα
Κόρινθος
Αθήνα
Δρεβενάκια
Ν. Σάμος
Ν. Ικαρία
Ν. Ζάκυνθος
Άργος
Ναύπλιο
Τριπολιτσά
Μύλοι
Ερμούπολη
ΙΟΝΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ
ΚΥΚΛΑΔΕΣ
Καλαμάτα
Ν. Κως
Μονεμβασιά
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ
Ν. Κύθηρα
Ν. Ρόδος
ΚΡΗΤΙΚΟ ΠΕΛΑΓΟΣ
Ν. Κάσος
Χανιά
Ηράκλειο
Ρέθυμνο
Σφακιά
Ν. Κρήτη

Οι Πρόεδροι της Δημοκρατίας κατά χρονολογική σειρά:

Πρόεδρος	Εικόνα	Θητεία	Σημειώσεις
Παύλος Κουντουριώτης		25 Μαρτίου 1924 – 15 Μαρτίου 1925	Προσωρινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας
Θεόδωρος Δ. Πάγκαλος		15 Μαρτίου 1926 – 22 Αυγούστου 1927	Δικτάτορας
Παύλος Κουντουριώτης		24 Αυγούστου 1929- 9 Δεκεμβρίου 1929	Εκλεγμένος από Βουλή και Γερουσία
Αλέξανδρος Ζαΐμης		10 Δεκεμβρίου 1929 – 10 Οκτωβρίου 1936	-
Γεώργιος Παπαδόπουλος		1 Ιουνίου 1973 – 25 Νοεμβρίου 1973	Δικτάτορας
Οδυσσέας Αγγελής		1 Ιουνίου 1973 – 25 Νοεμβρίου 1973	Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας Περίοδος Δικτατορίας
Φαίδων Γκιζίκης	-	25 Νοεμβρίου 1973 – 17 Δεκεμβρίου 1974	Διορισμένος από το δικτατορικό καθεστώς

Μιχαήλ Στασινόπουλος		18 Δεκεμβρίου 1974 – 19 Ιουνίου 1975	1ος Πρόεδρος Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας (Προτάθηκε από Ν.Δ.)
Κωνσταντίνος Τσάτσος		20 Ιουνίου 1975 – 15 Μαΐου 1980	2ος Πρόεδρος Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας (Προτάθηκε από Ν.Δ.)
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής		15 Μαΐου 1980 – 10 Μαρτίου 1985	Πρώτη εκλογή (Προτάθηκε από ΝΔ)
Ιωάννης Αλευράς		10 Μαρτίου 1985 – 30 Μαρτίου 1985	Προσωρινός Πρόεδρος
Χρήστος Σαρτζετάκης		30 Μαρτίου 1985 – 4 Μαΐου 1990	Προτάθηκε από ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής		5 Μαΐου 1990 – 10 Μαρτίου 1995	Δεύτερη Εκλογή (Προτάθηκε από ΝΔ)
Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος		10 Μαρτίου 1995 – 12 Μαρτίου 2005	Δύο Θητείες (Προτάθηκε από Πολιτική Άνοιξη, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ)
Κάρολος Παπούλιας		12 Μαρτίου 2005 – 13 Μαρτίου 2015	Δύο Θητείες (Προτάθηκε από ΝΔ, ΛΑΟΣ και ΠΑΣΟΚ)
Προκόπης Παυλόπουλος		13 Μαρτίου 2015 - σήμερα	Προτάθηκε από ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πώς ο Βενιζέλος είχαμε την Ελλάδα εις τα 1910 και πώς με τον αγώνα του Ελληνικού στρατού και εν συμμαχίαις τοῦ Πανελληνίου την ένωσεν εις τα 1912 - 1913 και εις τα 1920.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ "ΕΣΠΕΡΙΑΣ" ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Πρωθυπουργοί της Ελλάδος

Βασίλειον της Ελλάδος. Απόλυτη μοναρχία (1833-1843)

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Σπυρίδων Τρικούπης (1788-1873)		25 Ιανουαρίου 1833 – 3 Απριλίου 1833	Πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου, Κυβέρνηση Σπυρίδωνος Τρικούπη Ιανουαρίου 1833(Αντιβασιλεία)
		3 Απριλίου 1833 – 12 Οκτωβρίου 1833	Πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου, Κυβέρνηση Σπυρίδωνος Τρικούπη Απριλίου 1833(Αντιβασιλεία)
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)		12 Οκτωβρίου 1833 – 31 Μαΐου 1834	Πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου, Κυβέρνηση Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου (Αντιβασιλεία)
Ιωάννης Κωλέττης (1774-1847)		31 Μαιου 1834 – 20 Μαΐου 1835	Πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου, Κυβέρνηση Ιωάννη Κωλέττη (Αντιβασιλεία)
Κόμης Ιωσήφ Λουδοβίκος Άρμανσπεργκ (1787-1853)		20 Μαΐου 1835 – 2 Φεβρουαρίου 1837	Αρχιγραμματεύς της Επικρατείας, Κυβέρνηση Άρμανσπεργκ
Ιγνάτιος φον Ρούντχαρτ (1790-1838)		2 Φεβρουαρίου 1837 – 8 Δεκεμβρίου 1837	Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου, Κυβέρνηση Ιγνάτιου φον Ρούντχαρτ
Βασιλεύς Όθων (1815-1867)		8 Δεκεμβρίου 1837 – 24 Ιουνίου 1841	Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου, Κυβέρνηση Όθωνος 1837
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)		24 Ιουνίου 1841 – 10 Αυγούστου 1841	Πρωθυπουργός, Κυβέρνηση Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου.
Βασιλεύς Όθων (1815-1867)		10 Αυγούστου 1841 – 3 Σεπτεμβρίου 1843	Κυβέρνηση Όθωνος 1841

Βασίλειον της Ελλάδος. Συνταγματική μοναρχία (1843-1862)

Βασίλειον της Ελλάδος. Συνταγματική μοναρχία			
Όνομα		**Διάρκεια**	**Κυβέρνηση / Σημειώσεις**
Ανδρέας Μεταξάς (1790-1860)		3 Σεπτεμβρίου 1843 – 16 Φεβρουαρίου 1844	Προσωρινή, επαναστατική Κυβέρνηση Ανδρέα Μεταξά και Ελληνικές εκλογές 1843
Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)		16 Φεβρουαρίου 1844 – 30 Μαρτίου 1844	Προσωρινή Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κανάρη
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)		30 Μαρτίου 1844 – 6 Αυγούστου 1844	Προσωρινή Κυβέρνηση Μαυροκορδάτου και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1844
Ιωάννης Κωλέττης (1774-1847)		6 Αυγούστου 1844 – 31 Αυγούστου 1847	Κυβέρνηση Ιωάννη Κωλέττη. Απεβίωσε.
Κίτσος Τζαβέλας (1801-1855)		5 Σεπτεμβρίου 1847 – 8 Μαρτίου 1848	Κυβέρνηση Κίτσου Τζαβέλλα
Γεώργιος Κουντουριώτης (1782-1858)		8 Μαρτίου 1848 – 15 Οκτωβρίου 1848	Εξωκοινοβουλευτική Κυβέρνηση Γεωργίου Κουντουριώτη
Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)		15 Οκτωβρίου 1848 – 12 Δεκεμβρίου 1849	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κανάρη
Αντώνιος Κριεζής (1796-1865)		12 Δεκεμβρίου 1849 – 16 Μαΐου 1854	Κυβέρνηση Αντωνίου Κριεζή
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)		16 Μαΐου 1854 – 22 Σεπτεμβρίου 1855	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου

Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		22 Σεπτεμβρίου 1855 – 13 Νοεμβρίου 1857	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη
Αθανάσιος Μιαούλης (1815-1867)		13 Νοεμβρίου 1857 – 26 Μαΐου 1862	Κυβέρνηση Αθανασίου Μιαούλη
Ιωάννης (Γενναίος) Κολοκοτρώνης (1803-1868)		26 Μαΐου 1862 – 11 Οκτωβρίου 1862	Κυβέρνηση Ιωάννη Κολοκοτρώνη

Βασίλειον της Ελλάδος. Α΄ Βασιλευόμενη Δημοκρατία (1862-1924)

Α΄ Βασιλευόμενη Δημοκρατία			
Όνομα		**Διάρκεια**	**Κυβέρνηση / Σημειώσεις**
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		11 Οκτωβρίου 1862 – 9 Φεβρουαρίου 1863	Προσωρινή Κυβέρνησις της Ελλάδος (Επαναστατική), Εθνοσυνέλευση[1]
Αριστείδης Μωραϊτίνης (1806-1875)		9 Φεβρουαρίου 1863– 13 Φεβρουαρίου 1863	Η Β΄ Εθνική εν Αθήναις Συνέλευση ανέλαβε την εκτελεστική εξουσία: Κυβέρνηση Μωραϊτίνη
Ζηνόβιος Βάλβης (1800-1886)		13 Φεβρουαρίου 1863– 27 Μαρτίου 1863	Η Β΄ Εθνική εν Αθήναις Συνέλευση όρισε νέα «Προσωρινή Κυβέρνηση»: Κυβέρνηση Ζηνοβίου Βάλβη
Διομήδης Κυριακός (1811-1869)		27 Μαρτίου 1863 – 29 Απριλίου 1863	Κυβέρνηση Διομήδη Κυριακού (την όρισε η Εθνοσυνέλευση)
Μπενιζέλος Ρούφος (1795-1868)		29 Απριλίου 1863 – 25 Οκτωβρίου 1863	Η Β΄ Εθνική εν Αθήναις Συνέλευση όρισε την Κυβέρνηση Μπενιζέλου Ρούφου Το μεσοδιάστημα 19 έως 21 Ιουνίου την εκτελεστική εξουσία έχει πάλι η Εθνοσυνέλευση την οποία ασκούσε ο πρόεδρός της Διομήδης Κυριακός[2]. Μετά την 21η Ιουνίου, την εξουσία είχε πάλι Μπενιζέλος Ρούφος, ως πρωθυπουργός της Κυβέρνησης του Οροπεδίου
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		25 Οκτωβρίου 1863 – 5 Μαρτίου 1864	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη (διορισμένη από το νέο Βασιλιά Γεώργιο στον οποίο η εθνοσυνέλευση έδωσε το δικαίωμα επιλογής κυβέρνησης)
Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)		5 Μαρτίου 1864 – 16 Απριλίου 1864	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κανάρη Μαρτίου 1864

Ζηνόβιος Βάλβης (1800-1886)	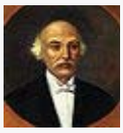	16 Απριλίου 1864 – 26 Ιουλίου 1864	Κυβέρνηση Ζηνοβίου Βάλβη
Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)		26 Ιουλίου 1864 – 9 Φεβρουαρίου 1865	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κανάρη Ιουλίου 1864 Νέο Σύνταγμα: Μορφή του πολιτεύματος η Βασιλευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία[3]
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		2 Μαρτίου 1865 – 20 Οκτωβρίου 1865	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου Μαρτίου 1865 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1865
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		20 Οκτωβρίου 1865 – 3 Νοεμβρίου 1865	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγεώργη Οκτωβρίου 1865 (για 12 ημέρες)
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		3 Νοεμβρίου 1865 – 6 Νοεμβρίου 1865	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη 1865 (για 2 ημέρες)
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		6 Νοεμβρίου 1865 – 13 Νοεμβρίου 1865	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου Νοεμβρίου 1865 (για 7 ημέρες)
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		13 Νοεμβρίου 1865 – 28 Νοεμβρίου 1865	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγεώργη Νοεμβρίου 1865 (για 15 ημέρες)
Μπενιζέλος Ρούφος (1795-1868)		28 Νοεμβρίου 1865 – 9 Ιουνίου 1866	Κυβέρνηση Μπενιζέλου Ρούφου 1865
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		9 Ιουνίου 1866 – 18 Δεκεμβρίου 1866	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη 1866
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		18 Δεκεμβρίου 1866 – 20 Δεκεμβρίου 1867	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου Μαρτίου 1866 («Το Μέγα Υπουργείον»)
Αριστείδης Μωραϊτίνης (1806-1875)		20 Δεκεμβρίου 1867 – 25 Ιανουαρίου 1868	Κυβέρνηση Αριστείδη Μωραϊτίνη 1867 (υπηρεσιακή κυβέρνηση)

Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		25 Ιανουαρίου 1868 – 25 Ιανουαρίου 1869	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη 1868
Θρασύβουλος Ζαΐμης (1825-1880)		25 Ιανουαρίου 1869 – 9 Ιουλίου 1870	Κυβέρνηση Θρασύβουλου Ζαΐμη 1869
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		9 Ιουλίου 1870 – 3 Δεκεμβρίου 1870	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγεώργη 1870
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		3 Δεκεμβρίου 1870 – 28 Οκτωβρίου 1871	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 1870
Θρασύβουλος Ζαΐμης (1825-1880)		28 Οκτωβρίου 1871 – 25 Δεκεμβρίου 1871	Κυβέρνηση Θρασύβουλου Ζαΐμη 1871
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		25 Δεκεμβρίου 1871 – 8 Ιουλίου 1872	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη 1871
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		8 Ιουλίου 1872 – 9 Φεβρουαρίου 1874	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγεώργη 1872 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1872
Δημήτριος Βούλγαρης (1802-1878)		9 Φεβρουαρίου 1874– 27 Απριλίου 1875	Κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη 1874
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		27 Απριλίου 1875 – 15 Οκτωβρίου 1875	Κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικούπη 1875 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1875. Καθιέρωση της Αρχής της Δεδηλωμένης[4]
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		15 Οκτωβρίου 1875 – 26 Νοεμβρίου 1876	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 1875
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		26 Νοεμβρίου 1876 – 1 Δεκεμβρίου 1876	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγιώργη 1876

Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		1 Δεκεμβρίου 1876 – 26 Φεβρουαρίου 1877	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 1876
Επαμεινώνδας Δεληγεώργης (1829-1889)		26 Φεβρουαρίου 1877– 19 Μαΐου 1877	Κυβέρνηση Επαμεινώνδα Δεληγιώργη 1877
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		19 Μαΐου 1877 – 26 Μαΐου 1877	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 1877
Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)		26 Μαΐου 1877 – 2 Σεπτεμβρίου 1877	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κανάρη. Οικουμενική κυβέρνηση μετά τον θάνατο του Κανάρη (14 Σεπτεμβρίου 1877, ν.η.). Προέδρευαν εναλλάξ οι υπουργοί.[5]
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		11 Ιανουαρίου 1878 – 21 Οκτωβρίου 1878	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου Ιανουαρίου 1878
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		21 Οκτωβρίου 1878 – 26 Οκτωβρίου 1878	Κυβέρνηση Χαριλάου Τρικούπη 1878
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		26 Οκτωβρίου 1878 – 10 Μαρτίου 1880	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου Οκτωβρίου 1878 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1879
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		10 Μαρτίου 1880 – 13 Οκτωβρίου 1880	Κυβέρνηση Χαριλάου Τρικούπη 1880
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1817-1883)		13 Οκτωβρίου 1880 – 3 Μαρτίου 1882	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 1880 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1881
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		3 Μαρτίου 1882 – 19 Απριλίου 1885	Κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικούπη 1882 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1882 (επαναληπτικές)
Θεόδωρος Δηλιγιάννης (1820-1905)		19 Απριλίου 1885 – 30 Απριλίου 1886	Κυβέρνηση Θεόδωρου Δηλιγιάννη 1885 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1885

Δημήτριος Βάλβης (1814-1886)		30 Απριλίου 1886 – 9 Μαΐου 1886	Κυβέρνηση Δημήτριου Βάλβη
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		9 Μαΐου 1886 – 14 Οκτωβρίου 1890	Κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικούπη 1886 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1887
Θεόδωρος Δηλιγιάννης (1820-1905)		14 Οκτωβρίου 1890– 18 Φεβρουαρίου 1892	Κυβέρνηση Θεόδωρου Δηλιγιάννη 1890
Κωνσταντίνος Κωνσταντόπουλος (1832-1910)		18 Φεβρουαρίου 1892– 10 Ιουνίου 1892	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κωνσταντόπουλου
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		10 Ιουνίου 1892 – 3 Μαΐου 1893	Κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικούπη 1892
Σωτήριος Σωτηρόπουλος (1831-1898)		3 Μαΐου 1893 – 30 Οκτωβρίου 1893	Κυβέρνηση Σωτηρίου Σωτηρόπουλου
Χαρίλαος Τρικούπης (1832-1896)		30 Οκτωβρίου 1893 – 12 Ιανουαρίου 1895	Κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικούπη 1893 (πτώχευση της Ελλάδας)
Νικόλαος Δηλιγιάννης (1841-1910)		12 Ιανουαρίου 1895 – 31 Μαΐου 1895	Κυβέρνηση Νικολάου Δηλιγιάννη 1895
Θεόδωρος Δηλιγιάννης (1820-1905)		31 Μαΐου 1895 – 18 Απριλίου 1897	Κυβέρνηση Θεόδωρου Δηλιγιάννη 1895
Δημήτριος Ράλλης (1844-1921)		18 Απριλίου 1897 – 21 Σεπτεμβρίου 1897	Κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη 1897
Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		21 Σεπτεμβρίου 1897– 2 Απριλίου 1899	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1897
Γεώργιος Θεοτόκης (1844-1916)		2 Απριλίου 1899 – 12 Νοεμβρίου 1901	Κυβέρνηση Γεωργίου Θεοτόκη 1899

Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		12 Νοεμβρίου 1901 – 24 Νοεμβρίου 1902	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1901 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1902
Θεόδωρος Δηλιγιάννης (1820-1905)		24 Νοεμβρίου 1902 – 14 Ιουνίου 1903	Κυβέρνηση Θεόδωρου Δηλιγιάννη 1902
Γεώργιος Θεοτόκης (1844-1916)		14 Ιουνίου 1903 – 28 Ιουνίου 1903	Κυβέρνηση Γεωργίου Θεοτόκη Ιουνίου 1903
Δημήτριος Ράλλης (1844-1921)		28 Ιουνίου 1903 – 6 Δεκεμβρίου 1903	Κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη 1903
Γεώργιος Θεοτόκης (1844-1916)		6 Δεκεμβρίου 1903 – 16 Δεκεμβρίου 1904	Κυβέρνηση Γεωργίου Θεοτόκη Δεκεμβρίου 1903
Θεόδωρος Δηλιγιάννης (1820-1905)		16 Δεκεμβρίου 1904 – 31 Μαΐου 1905	Κυβέρνηση Θεόδωρου Δηλιγιάννη 1904 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1905. Δολοφονηθηκε.
Δημήτριος Ράλλης (1844-1921)		9 Ιουνίου 1905 – 8 Δεκεμβρίου 1905	Κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη 1905
Γεώργιος Θεοτόκης (1844-1916)		8 Δεκεμβρίου 1905 – 7 Ιουλίου 1909	Κυβέρνηση Γεωργίου Θεοτόκη 1905 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1906
Δημήτριος Ράλλης (1844-1921)		7 Ιουλίου 1909 – 15 Αυγούστου 1909	Κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη 1909
Κυριακούλης Π. Μαυρομιχάλης (1849-1916)		15 Αυγούστου 1909 – 18 Ιανουαρίου 1910	Κυβέρνηση Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, μετά το Κίνημα στο Γουδί του Στρατιωτικού Συνδέσμου
Στέφανος Δραγούμης (1842-1923)		18 Ιανουαρίου 1910 – 6 Οκτωβρίου 1910	Κυβέρνηση Στέφανου Δραγούμη και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Αυγούστου 1910
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		6 Οκτωβρίου 1910 – 25 Φεβρουαρίου 1915	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1910 Ελληνικές εκλογές Νοεμβρίου 1910 και εκλογές 1912. Μέχρι το 1911 ο αριθμός των μελών του υπουργικού συμβουλίου παρέμενε σταθερός από την εποχή της βαυαρικής Αντιβασιλείας (1833).[7]

Δημήτριος Γούναρης (1866-1922)		25 Φεβρουαρίου 1915–10 Αυγούστου 1915	Κυβέρνηση Δημητρίου Γούναρη 1915 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Μαΐου 1915
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		10 Αυγούστου 1915 – 24 Σεπτεμβρίου 1915	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1915 Κατά την απουσία του Βενιζέλου σε διπλωματικές αποστολές στο εξωτερικό από τα τέλη του 1912, εκτελούσε χρέη πρωθυπουργού ο Λ. Κορομηλάς.[8]
Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		24 Σεπτεμβρίου 1915–25 Οκτωβρίου 1915	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1915
Στέφανος Σκουλούδης (1836-1928)		25 Οκτωβρίου 1915 – 9 Ιουνίου 1916	Κυβέρνηση Στέφανου Σκουλούδη 1915 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Δεκεμβρίου 1915
Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		9 Ιουνίου 1916 – 3 Σεπτεμβρίου 1916	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1916
Νικόλαος Καλογερόπουλος (1853-1927)		3 Σεπτεμβρίου 1916 – 27 Σεπτεμβρίου 1916	Κυβέρνηση Νικολάου Καλογερόπουλου
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		19 Σεπτεμβρίου 1916–27 Ιουνίου 1917	Κυβέρνηση Εθνικής Αμύνης Επαναστατική κυβέρνηση που έλεγχε τη βόρεια Ελλάδα και την Κρήτη. Αναγνωριζόταν από την Αντάντ από τις 19 Δεκεμβρίου 1916.
Σπυρίδων Λάμπρος (1851-1919)		27 Σεπτεμβρίου 1916–21 Απριλίου 1917	Κυβέρνηση Σπυρίδωνα Λάμπρου Επίσημη κυβέρνηση που έλεγχε τη νότια Ελλάδα
Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		21 Απριλίου 1917 – 14 Ιουνίου 1917	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1917 Επίσημη κυβέρνηση που έλεγχε τη νότια Ελλάδα
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		14 Ιουνίου 1917 – 4 Νοεμβρίου 1920	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1917 Έλεγχε όλη την επικράτεια. Κατά την απουσία του Βενιζέλου σε διπλωματικές αποστολές στο εξωτερικό εκτελούσε χρέη πρωθυπουργού ο Ε. Ρέπουλης.
Δημήτριος Ράλλης (1844-1921)		4 Νοεμβρίου 1920 – 24 Ιανουαρίου 1921	Κυβέρνηση Δημητρίου Ράλλη 1920 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1920

Νικόλαος Καλογερόπουλος (1853-1927)		24 Ιανουαρίου 1921 – 26 Μαρτίου 1921	Κυβέρνηση Νικολάου Στράτου
Δημήτριος Γούναρης (1866-1922)		26 Μαρτίου 1921 – 2 Μαρτίου 1922	Κυβέρνηση Δημητρίου Γούναρη 1921
Δημήτριος Γούναρης (1866-1922)		2 Μαρτίου 1922 – 3 Μαΐου 1922	Κυβέρνηση Δημητρίου Γούναρη 1922
Νικόλαος Στράτος (1872-1922)		3 Μαΐου 1922 – 9 Μαΐου 1922	Κυβέρνηση Νικολάου Στράτου
Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης (1860-1922)		9 Μαΐου 1922 – 28 Αυγούστου 1922	Κυβέρνηση Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη 1922
Νικόλαος Τριανταφυλλάκος (1855-1939)		28 Αυγούστου 1922 – 16 Σεπτεμβρίου 1922	Κυβέρνηση Νικολάου Τριανταφυλλάκου
Αναστάσιος Χαραλάμπης (1862-1949)		16 Σεπτεμβρίου 1922– 17 Σεπτεμβρίου 1922	Κυβέρνηση Αναστασίου Χαραλάμπη Μετά το Κίνημα της 11ης Σεπτεμβρίου 1922, η επαναστατική επιτροπή διόρισε Πρωθυπουργό τον Αλ. Ζαΐμη και επειδή έλειπε στο εξωτερικό, διόρισε προσωρινό πρωθυπουργό τον Σ. Κροκιδά. Αλλά επειδή και αυτός έλειπε εκτός Αθηνών όρκισε μόνο για μια ημέρα τον ταυτόχρονα ορκισθέντα υπουργό Στρατιωτικών αντιστράτηγο Αν. Χαραλάμπη.[10]
Σωτήριος Κροκιδάς (1852-1924)		17 Σεπτεμβρίου 1922– 14 Νοεμβρίου 1922	Κυβέρνηση Σωτηρίου Κροκιδά Διορίστηκε από τους κινηματίες της 11ης Σεπτεμβρίου 1922. Στις 17/9 (π.η.) επέστρεψε στην Αθήνα ο Σ. Κροκιδάς και ορκίστηκε αμέσως Πρωθυπουργός.[11]
Στυλιανός Γονατάς (1876-1966)		14 Νοεμβρίου 1922 – 11 Ιανουαρίου 1924	Κυβέρνηση Στυλιανού Γονατά ως αρχηγός των κινηματίων της 11ης Σεπτεμβρίου 1922 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1923. Στις 10/11/1922 (π.ημερ.) παραιτήθηκε ο Κροκιδάς γιατί διαφώνησε με την επικείμενη εκτέλεση των Έξι και ανέλαβε ο εκ των αρχηγών της Επανάστασης Στ. Γονατάς (14/11 (π.η.)

Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		11 Ιανουαρίου 1924 – 6 Φεβρουαρίου 1924	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1924 Στις 2/1 ο Πλαστήρας κατέθεσε στην Εθνοσυνέλευση την εξουσία και παραιτήθηκε η κυβέρνηση Γονατά και στις 11/1 ορκίστηκε ο Βενιζέλος.
Γεώργιος Καφαντάρης (1873-1946)		6 Φεβρουαρίου 1924– 12 Μαρτίου 1924	Κυβέρνηση Γεωργίου Καφαντάρη

Β΄ Ελληνική Δημοκρατία (1924-1935)

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Αλέξανδρος Παπαναστασίου (1876-1936)		12 Μαρτίου 1924 – 24 Ιουλίου 1924	Κυβέρνηση Αλεξάνδρου Παπαναστασίου. Διορισμός ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Καφαντάρη. Στις 25 Μαρτίου 1924 με Ψήφισμα της Δ΄ Συντακτικής Συνέλευσης κηρύσσεται έκπτωτη η βασιλική Δυναστεία, εγκαθιδρύεται η αβασίλευτη Δημοκρατία και προκηρύσσεται δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα του 1924
Θεμιστοκλής Σοφούλης (1860-1949)		24 Ιουλίου 1924 – 7 Οκτωβρίου 1924	Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη
Ανδρέας Μιχαλακόπουλος (1876-1938)		7 Οκτωβρίου 1924 – 26 Ιουνίου 1925	Κυβέρνηση Ανδρέα Μιχαλακόπουλου
Θεόδωρος Πάγκαλος (1878-1952)		25 Ιουνίου 1925 – 19 Ιουλίου 1926	Κυβέρνηση Θεόδωρου Πάγκαλου μετά το Κίνημα Πάγκαλου 25ης Ιουνίου 1925. Δικτατορία του Παγκάλου μετά τις 4 Ιανουαρίου 1926
Αθανάσιος Ευταξίας (1849-1931)		19 Ιουλίου 1926 – 23 Αυγούστου 1926	Κυβέρνηση Αθανασίου Ευταξία, προσπάθεια για πολιτικοποίηση της Δικτατορίας του Παγκάλου
Γεώργιος Κονδύλης (1879-1936)		23 Αυγούστου 1926– 4 Δεκεμβρίου 1926	Κυβέρνηση Γεωργίου Κονδύλη και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1926. «Επαναστατική» κυβέρνηση μετά το Κίνημα Κονδύλη 22ης Αυγούστου 1926 .

Αλέξανδρος Ζαΐμης (1855-1936)		4 Δεκεμβρίου 1926 – 17 Αυγούστου 1927	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1926
		17 Αυγούστου 1927– 8 Φεβρουαρίου 1928	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1927
		8 Φεβρουαρίου 1928– 4 Ιουλίου 1928	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1928
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		4 Ιουλίου 1928 – 7 Ιουνίου 1929	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1928 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1928
		7 Ιουνίου 1929 – 16 Δεκεμβρίου 1929	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου Ιουνίου 1929
		16 Δεκεμβρίου 1929– 26 Μαΐου 1932	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου Δεκεμβρίου 1929 και 4η πτώχευση της Ελλάδας
Αλέξανδρος Παπαναστασίου (1876-1936)		26 Μαΐου 1932 – 5 Ιουνίου 1932	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Παπαναστασίου
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		5 Ιουνίου 1932 – 3 Νοεμβρίου 1932	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1932 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1932.
Παναγής Τσαλδάρης (1868-1936)		3 Νοεμβρίου 1932 – 16 Ιανουαρίου 1933	Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 1932
Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936)		16 Ιανουαρίου 1933– 6 Μαρτίου 1933	Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1933 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1933
Αλέξανδρος Οθωναίος (1879-1970)		6 Μαρτίου 1933 – 10 Μαρτίου 1933	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Οθωναίου
Παναγής Τσαλδάρης (1868-1936)		10 Μαρτίου 1933 – 10 Οκτωβρίου 1935	Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 1933 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1935

Παλινόρθωση της μοναρχίας - Δικτατορία (1935-1941)

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Γεώργιος Κονδύλης (1879-1936)		10 Οκτωβρίου 1935– 30 Νοεμβρίου 1935	Κυβέρνηση Γεωργίου Κονδύλη. Πραξικόπημα Επαναστατικής Επιτροπής (Παπάγος, Οικονόμου, Ρέππας) και υπόδειξη νέας κυβέρνησης, που ορκίζεται ενώπιον της Ε΄ Συντακτικής Συνέλευσης. Με Ψήφισμα της τελευταίας καταργείται η αβασίλευτη Δημοκρατία και προκηρύσσεται δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα του 1935
Κωνσταντίνος Δεμερτζής (1876-1936)		30 Νοεμβρίου 1935– 13 Απριλίου 1936	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Δεμερτζή. Διορισμός του Κ. Δεμερτζή από τον Βασιλέα Γεώργιο Β΄ για τη διεξαγωγή εκλογών, ύστερα από την επιστροφή του τελευταίου στη χώρα και την παραίτηση της κυβέρνησης Κονδύλη. Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1936.
Ιωάννης Μεταξάς (1871-1941)		13 Απριλίου 1936 – 29 Ιανουαρίου 1941	Κυβέρνηση Ιωάννη Μεταξά. Διορισμός ύστερα από τον θάνατο του Κ. Δεμερτζή. Στις 4 Αυγούστου 1936 εγκαθιδρύει δικτατορία με τη συγκατάθεση του Βασιλέα Γεωργίου Β΄.
Αλέξανδρος Κοριζής (1885-1941)		29 Ιανουαρίου 1941– 18 Απριλίου 1941	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Κορυζή. Διορισμός ύστερα από τον θάνατο του Ι. Μεταξά. Ύστερα από τον θάνατο του Πρωθυπουργού Αλ. Κοριζή και για το διάστημα 18-20 Απριλίου, καθήκοντα Πρωθυπουργού άσκησε ο πρώτος τη τάξει Υπουργός Δικαιοσύνης Άγις Ταμπακόπουλος, ενώ για το διάστημα 20-21 Απριλίου ο Αντιπρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργός Ναυτικών Υποναύαρχος Αλ. Σακελλαρίου.
Εμμανουήλ Τσουδερός (1882-1956)		21 Απριλίου 1941 – 23 Μαΐου 1941	Κυβέρνηση Εμμανουήλ Τσουδερού, με έδρα αρχικά την Αθήνα και, μετά τις 23 Απριλίου, τα Χανιά.

Κατοχή της Ελλάδας (1941-1944)

Βασίλειον της Ελλάδος

Βασιλικές κυβερνήσεις εξωτερικού με έδρα το Λονδίνο και το Κάιρο			
Όνομα		**Διάρκεια**	**Κυβέρνηση / Σημειώσεις**
Εμμανουήλ Τσουδερός (1882-1956)		23 Μαΐου 1941 – 14 Απριλίου 1944	Κυβέρνηση Εμμανουήλ Τσουδερού Στις 23 Μαΐου 1941, κατά τη διάρκεια της μάχης της Κρήτης, η Κυβέρνηση Τσουδερού αναχώρησε από τα Χανιά με κατεύθυνση την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Στα τέλη Ιουνίου 1941 η Κυβέρνηση αναχώρησε από την Αλεξάνδρεια για το Κέιπ Τάουν της Νοτίου Αφρικής, απ' όπου μετακινήθηκε για να εγκατασταθεί οριστικά στο Λονδίνο. Ορισμένα μέλη της Κυβέρνησης έδρευαν στο Κάιρο της Αιγύπτου.

Σοφοκλής Βενιζέλος (1894-1964)		14 Απριλίου 1944 – 26 Απριλίου 1944	Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου με έδρα το Κάιρο.
Γεώργιος Παπανδρέου (1888-1968)		26 Απριλίου 1944 – 24 Μαΐου 1944	Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου Απριλίου 1944 με έδρα το Κάιρο.
		24 Μαΐου 1944 – 18 Οκτωβρίου 1944	Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου Μαΐου 1944 με έδρα το Κάιρο. Διορισμός εκ νέου του Γ. Παπανδρέου ως Πρωθυπουργού από τον Βασιλέα Γεώργιο Β΄, προκειμένου να σχηματιστεί κυβέρνηση *εθνικής ενώσεως*, μετά την υπογραφή του Εθνικού Συμβολαίου στο Συνέδριο του Λιβάνου. Στις 18 Οκτωβρίου 1944, μετά την απελευθέρωση της χώρας, η Κυβέρνηση Παπανδρέου επέστρεψε από το εξωτερικό και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα.

Ελληνική Πολιτεία

	Δοσιλογικές Κυβερνήσεις Ελληνικής Πολιτείας συνεργασθείσες με τις κατοχικές δυνάμεις με έδρα την Αθήνα		
Όνομα		**Διάρκεια**	**Κυβέρνηση / Σημειώσεις**
Γεώργιος Τσολάκογλου (1886-1948)		30 Απριλίου 1941 – 2 Δεκεμβρίου 1942	Κυβέρνηση Γεωργίου Τσολάκογλου
Κωνσταντίνος Λογοθετόπουλος (1878-1961)		2 Δεκεμβρίου 1942 – 7 Απριλίου 1943	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Λογοθετόπουλου
Ιωάννης Ράλλης (1878-1946)		7 Απριλίου 1943 – 12 Οκτωβρίου 1944	Κυβέρνηση Ιωάννη Ράλλη

Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (*Κυβέρνηση του βουνού*)

Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης στην ελεύθερη Ελλάδα			
Όνομα		**Διάρκεια**	**Κυβέρνηση / Σημειώσεις**
Ευριπίδης Μπακιρτζής (1895-1947)		10 Μαρτίου 1944 – 19 Απριλίου 1944	Κυβέρνηση του βουνού Ευριπίδη Μπακιρτζή
Αλέξανδρος Σβώλος (1892-1952)		19 Απριλίου 1944 – 2 Σεπτεμβρίου 1944	Κυβέρνηση του βουνού Αλέξανδρου Σβώλου Η Π.Ε.Ε.Α. αυτοδιαλύθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1944.

Απελευθέρωση -Β΄ Βασιλευομένη Δημοκρατία (1944-1967)

Όνομα		Διάρκεια	Κόμμα	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Γεώργιος Παπανδρέου (1888-1968)		18 Οκτωβρίου 1944 – 3 Ιανουαρίου 1945		Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου Εθνικής Ενότητος. Ο Πρωθυπουργός παρέμεινε στη θέση του χωρίς να επαναδιοριστεί, ενώ διορίστηκαν νέοι υπουργοί.
Νικόλαος Πλαστήρας (1883-1953)		3 Ιανουαρίου 1945 – 8 Απριλίου 1945		Κυβέρνηση Νικολάου Πλαστήρα 1945. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Παπανδρέου.
Πέτρος Βούλγαρης (1884-1957)		8 Απριλίου 1945 – 11 Αυγούστου 1945		Κυβέρνηση Πέτρου Βούλγαρη Απριλίου 1945. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Πλαστήρα.
		11 Αυγούστου 1945 – 17 Οκτωβρίου 1945	Υπηρεσιακή κυβέρνηση	Κυβέρνηση Πέτρου Βούλγαρη Αυγούστου 1945. Επαναδιορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, για σχηματισμό υπηρεσιακής υπερκομματικής κυβέρνησης.[13]
Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Δαμασκηνός (1891-1949)		17 Οκτωβρίου 1945 – 1 Νοεμβρίου 1945		Κυβέρνηση Αρχιεπισκόπου Αθηνών Δαμασκηνού. Ανάληψη της προεδρίας της κυβέρνησης από τον ίδιο τον Αντιβασιλέα, λόγω της αδυναμίας σχηματισμού πολιτικής κυβέρνησης, ύστερα από την παραίτηση της υπηρεσιακής κυβέρνησης Βούλγαρη.
Παναγιώτης Κανελλόπουλος (1902-1986)		1 Νοεμβρίου 1945 – 22 Νοεμβρίου 1945		Κυβέρνηση Παναγιώτη Κανελλόπουλου 1945. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησής του.
Θεμιστοκλής Σοφούλης (1860-1949)		22 Νοεμβρίου 1945 – 4 Απριλίου 1946	Κόμμα των Φιλελευθέρων	Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 1945. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Κανελλόπουλου.

Παναγιώτης Πουλίτσας (1881-1968)		4 Απριλίου 1946 – 18 Απριλίου 1946		Κυβέρνηση Παναγιώτη Πουλίτσα. Διορισμός του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, μέχρι την εκλογή αρχηγού του Λαϊκού Κόμματος, το οποίο διέθετε την πλειοψηφία ύστερα από τις εκλογές. Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1946
Κωνσταντίνος Τσαλδάρης (1884-1970)		18 Απριλίου 1946 – 2 Οκτωβρίου 1946	Λαϊκό Κόμμα	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Τσαλδάρη Απριλίου 1946. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Δαμασκηνό, ύστερα από την εκλογή του ως αρχηγού του Λαϊκού Κόμματος και την παραίτηση της κυβέρνησης Πουλίτσα. Δημοψήφισμα του 1946
		2 Οκτωβρίου 1946 – 24 Ιανουαρίου 1947	Λαϊκό Κόμμα	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Τσαλδάρη Οκτωβρίου 1946. Επαναδιορισμός από τον ίδιο τονΒασιλέα Γεώργιο Β΄, ύστερα από την επιστροφή του τελευταίου στη χώρα.
Δημήτριος Μάξιμος (1873-1955)		24 Ιανουαρίου 1947 –29 Αυγούστου 1947		Κυβέρνηση Δημητρίου Μαξίμου
Κωνσταντίνος Τσαλδάρης (1884-1970)		29 Αυγούστου 1947 – 7 Σεπτεμβρίου 1947	Λαϊκό Κόμμα	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Τσαλδάρη 1947
Θεμιστοκλής Σοφούλης (1860-1949)		7 Σεπτεμβρίου 1947 –18 Νοεμβρίου 1948	Στήριξη: Λαϊκό Κόμμα, Κόμμα των Φιλελευθέρων και άλλα μικρότερα κόμματα του Κέντρου και της Δεξιάς	Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 1947. Διορισμός ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Τσαλδάρη, προκειμένου να σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας εν όψει τουΕμφυλίου Πολέμου.
		18 Νοεμβρίου 1948 –20 Ιανουαρίου 1949		Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 1948. Επαναδιορισμός.
		20 Ιανουαρίου 1949 –14 Απριλίου 1949		Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη Ιανουάριος 1949. Επαναδιορισμός.

		14 Απριλίου 1949 – 24 Ιουνίου 1949		Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη Απρίλιος 1949. Επαναδιορισμός. Ύστερα από τον θάνατο του Πρωθυπουργού Θ. Σοφούλη και για το διάστημα 24-30 Ιουνίου, καθήκοντα Πρωθυπουργού άσκησε ο ο Αντιπρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου Αλ. Διομήδης.
Αλέξανδρος Διομήδης (1875-1950)		30 Ιουνίου 1949 – 6 Ιανουαρίου 1950	Στήριξη: Λαϊκό Κόμμα, Κόμμα Φιλελευθέρων και άλλα μικρότερα κόμματα του Κέντρου και της Δεξιάς	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Διομήδη. Διορισμός ύστερα από τον θάνατο του Θ. Σοφούλη.
Ιωάννης Θεοτόκης (1880-1961)		6 Ιανουαρίου 1950 – 23 Μαρτίου 1950	Υπηρεσιακή κυβέρνηση	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Ιωάννη Θεοτόκη και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1950
Σοφοκλής Βενιζέλος (1894-1964)		23 Μαρτίου 1950 – 15 Απριλίου 1950	Κόμμα Φιλελευθέρων	Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου Μάρτιος 1950
Νικόλαος Πλαστήρας (1883-1953)		15 Απριλίου 1950 – 21 Αυγούστου 1950	ΕΠΕΚ, συνασπισμός του Κέντρου	Κυβέρνηση Νικολάου Πλαστήρα 1950
Σοφοκλής Βενιζέλος (1894-1964)		21 Αυγούστου 1950 –13 Σεπτεμβρίου 1950	Κόμμα Φιλελευθέρων	Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου Αύγουστος 1950
		13 Σεπτεμβρίου 1950– 3 Νοεμβρίου 1950	Κόμμα Φιλελευθέρων, Συνασπισμός Κέντρου, Δεξιάς	Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου Σεπτέμβριος 1950
		3 Νοεμβρίου 1950 – 27 Οκτωβρίου 1951	Κόμμα Φιλελευθέρων	Κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου Νοέμβριος 1950 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1951

Νικόλαος Πλαστήρας		27 Οκτωβρίου 1951 –11 Οκτωβρίου 1952	ΕΠΕΚ, Κόμμα Φιλελευθέρων	Κυβέρνηση Νικολάου Πλαστήρα 1951
Δημήτριος Κιουσόπουλος (1892-1977)		11 Οκτωβρίου 1952 –19 Νοεμβρίου 1952	Ανώτατος δικαστικός	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Δημητρίου Κιουσόπουλου
Αλέξανδρος Παπάγος (1883-1955)		19 Νοεμβρίου 1952 – 4 Οκτωβρίου 1955	Ελληνικός Συναγερμός, Αρχιστράτηγος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο και τον Εμφύλιο, τιμητικά Στρατάρχης	Κυβέρνηση Αλέξανδρου Παπάγου και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1952
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής (1907-1998)		6 Οκτωβρίου 1955 – 29 Φεβρουαρίου 1956	Προερχόμενος από τον Ελληνικό Συναγερμό, ίδρυσε την ΕΡΕ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1955 και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1956
		29 Φεβρουαρίου 1956– 5 Μαρτίου 1958	ΕΡΕ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1956
Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος (1890-1973)		5 Μαρτίου 1958 – 17 Μαΐου 1958	Πρόεδρος του Ερυθρού Σταυρού, υπουργός του Μεταξά	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γεωργακόπουλου και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1958
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής (1907-1998)		17 Μαΐου 1958 – 20 Σεπτεμβρίου 1961	ΕΡΕ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1958
Κωνσταντίνος Δόβας (1898-1973)		20 Σεπτεμβρίου 1961– 4 Νοεμβρίου 1961	Αντιστράτηγος, υπηρετούσε στην Αυλή του Βασιλιά	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Κωνσταντίνου Δόβα και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1961
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής (1907-1998)		4 Νοεμβρίου 1961 – 19 Ιουνίου 1963	ΕΡΕ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1961
Παναγιώτης Πιπινέλης (1899-1970)		19 Ιουνίου 1963 – 29 Σεπτεμβρίου 1963		Κυβέρνηση Παναγιώτη Πιπινέλη

Στυλιανός Μαυρομιχάλης (1902-1981)		29 Σεπτεμβρίου 1963– 8 Νοεμβρίου 1963	Ανώτατος δικαστικός	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Στυλιανού Μαυρομιχάλη και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1963
Γεώργιος Παπανδρέου (1888-1968)		8 Νοεμβρίου 1963 – 30 Δεκεμβρίου 1963	Ένωσις Κέντρου	Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου 1963
Ιωάννης Παρασκευόπουλος (1900-1984)		30 Δεκεμβρίου 1963 –18 Φεβρουαρίου 1964	Υποδιοικητής της Εθνικής Τράπεζας	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Ιωάννη Παρασκευόπουλου και Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1964
Γεώργιος Παπανδρέου (1888-1968)		18 Φεβρουαρίου 1964– 15 Ιουλίου 1965	Ένωσις Κέντρου	Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου 1964
Γεώργιος Αθανασιάδης-Νόβας (1893-1987)		15 Ιουλίου 1965 – 20 Αυγούστου 1965	Προερχόμενος από την ΕΚ, "Αποστάτης"	Κυβέρνηση Γεωργίου Αθανασιάδη-Νόβα
Ηλίας Τσιριμώκος (1907-1968)		20 Αυγούστου 1965 –17 Σεπτεμβρίου 1965	Προερχόμενος από την ΕΚ, "Αποστάτης"	Κυβέρνηση Ηλία Τσιριμώκου
Στέφανος Στεφανόπουλος (1898-1982)		17 Σεπτεμβρίου 1965– 22 Δεκεμβρίου 1966	Προερχόμενος από την ΕΚ, "Αποστάτης"	Κυβέρνηση Στέφανου Στεφανόπουλου
Ιωάννης Παρασκευόπουλος (1900-1984)		22 Δεκεμβρίου 1966 – 3 Απριλίου 1967	Υποδιοικητής της Εθνικής Τράπεζας	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Ιωάννη Παρασκευόπουλου
Παναγιώτης Κανελλόπουλος (1902-1986)		3 Απριλίου 1967 – 21 Απριλίου 1967	ΕΡΕ	Κυβέρνηση Παναγιώτη Κανελλόπουλου 1967

Στρατιωτική Δικτατορία (1967-1974)]

Όνομα		Διάρκεια	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Κωνσταντίνος Κόλλιας (1901-1998)		21 Απριλίου 1967 – 13 Δεκεμβρίου 1967	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Κόλλια. Πρώτη δικτατορική κυβέρνηση. Διορισμός από τον Βασιλέα Κωνσταντίνο, μετά την έκρηξη του πραξικοπήματος των Συνταγματαρχών.
Γεώργιος Παπαδόπουλος (1919-1999)		13 Δεκεμβρίου 1967– 8 Οκτωβρίου 1973	Κυβέρνηση Γεωργίου Παπαδόπουλου. Δικτατορία. Διορισμός από τον Αντιβασιλέα Γ. Ζωιτάκη, μετά την έκρηξη του αποτυχημένου βασιλικού αντιπραξικοπήματος.
Σπυρίδων Μαρκεζίνης (1909-2000)		8 Οκτωβρίου 1973– 25 Νοεμβρίου 1973	Κυβέρνηση Σπυρίδωνος Μαρκεζίνη. Μεταβατική Κυβέρνηση. Διορισμός από τον Δικτάτορα - Πρόεδρο της Δημοκρατίας Γεώργιο Παπαδόπουλομετά το Δημοψήφισμα του 1973 στο πλαίσιο του Σχεδίου φιλελευθεροποίησης του Δικτατορικού Καθεστώτος , Στόχος της Κυβέρνησης η διεξαγωγή Βουλευτικών Εκλογών τον Φεβρουάριο του 1974. Ανατράπηκε από το πραξικόπημα του Δημητρίου Ιωαννίδη
Αδαμάντιος Ανδρουτσόπουλος (1919-2000)		25 Νοεμβρίου 1973– 23 Ιουλίου 1974	Κυβέρνηση Αδαμαντίου Ανδρουτσόπουλου. Διορισμός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Φ. Γκιζίκη, μετά την έκρηξη του πραξικοπήματος του Δ. Ιωαννίδη. Η κυβέρνηση υπό την πίεση της επαπειλούμενης πολεμικής σύρραξης με την Τουρκία είχε ουσιαστικά εγκαταλείψει την εξουσία από το πρωί της23ης Ιουλίου. Τυπικά δεν υπέβαλε ποτέ την παραίτησή της και δεν εκδόθηκε Προεδρικό Διάταγμα απαλλαγής από τα καθήκοντά της. Με πρωτοβουλία του Προέδρου της Δημοκρατίας Φ. Γκιζίκη και των Αρχηγών των Ενόπλων Δυνάμεων, μετά από σύσκεψη με πολιτικούς και άλλους παράγοντες της δημόσιας ζωής, προσεκλήθη ο Κ. Καραμανλής να αναλάβει ως Πρωθυπουργός το σχηματισμό νέας Κυβέρνησης.

Γ΄ Ελληνική Δημοκρατία (1974-)

Όνομα		Διάρκεια	Κόμμα	Κυβέρνηση / Σημειώσεις
Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής (1907-1998)		24 Ιουλίου 1974 – 21 Νοεμβρίου 1974	De facto κυβέρνηση από στελέχη των προδικτατορικών κομμάτων (ΕΡΕ και Ένωσις Κέντρου) και μερικά στελέχη του αντιδικτατορικού αγώνα.	Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή
		21 Νοεμβρίου 1974 – 28 Νοεμβρίου 1977	Νέα Δημοκρατία	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1974

				Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1974 Δημοψήφισμα του 1974
		28 Νοεμβρίου 1977 – 10 Μαΐου 1980	Νέα Δημοκρατία	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή 1977 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1977
Γεώργιος Ράλλης (1918-2006)		10 Μαΐου 1980 – 17 Σεπτεμβρίου 1981 και 17 Σεπτεμβρίου 1981– 21 Οκτωβρίου 1981	Νέα Δημοκρατία	Κυβέρνηση Γεωργίου Ράλλη. Διορισμός ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Καραμανλή. Η κυβέρνηση Ράλλη παραιτήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1981 και επαναδιορίστηκε ως υπηρεσιακή προκειμένου να διεξαγάγει εκλογές.
Ανδρέας Παπανδρέου (1919-1996)		21 Οκτωβρίου 1981 – 5 Ιουνίου 1985	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου 1981 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1981
		5 Ιουνίου 1985 – 2 Ιουλίου 1989	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου 1985 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1985
Τζαννής Τζαννετάκης (1927-2010)		2 Ιουλίου 1989 – 12 Οκτωβρίου 1989	Νέα Δημοκρατία, Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου (συμπεριλ. ΚΚΕ)	Κυβέρνηση Τζαννή Τζαννετάκη Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Ιουνίου 1989
Ιωάννης Γρίβας (1923)		12 Οκτωβρίου 1989 – 23 Νοεμβρίου 1989	Υπηρεσιακή κυβέρνηση	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Ιωάννη Γρίβα. Διορισμός του Προέδρου τουΑρείου Πάγου για διεξαγωγή εκλογών, ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Τζαννετάκη.
Ξενοφών Ζολώτας (1904-2004)		23 Νοεμβρίου 1989 – 11 Απριλίου 1990	Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου (συμπεριλ. ΚΚΕ)	Οικουμενική κυβέρνηση Ξενοφώντα Ζολώτα Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Νοεμβρίου 1989

Κωνσταντίνος Μητσοτάκης (1918)		11 Απριλίου 1990 – 13 Οκτωβρίου 1993	Νέα Δημοκρατία με στήριξη από τη Δημοκρατική Ανανέωση μέχρι τις 19 Ιουλίου 1990 οπότε ο βουλευτής τηςΔημοκρατικής Ανανέωσης Θεόδωρος Κατσίκης που στήριζε την κυβέρνηση, προσεχώρησε στη Νέα Δημοκρατία.	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1990
Ανδρέας Παπανδρέου (1919-1996)		13 Οκτωβρίου 1993 – 17 Ιανουαρίου 1996	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου 1993 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1993 Ύστερα από την ατομική παραίτηση του Πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου και για το διάστημα 17-22 Ιανουαρίου, καθήκοντα Πρωθυπουργού άσκησε ο πρώτος τη τάξει Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Απ.-Αθ. Τσοχατζόπουλος.
Κωνσταντίνος Σημίτης (1936)		22 Ιανουαρίου 1996 – 25 Σεπτεμβρίου 1996	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Σημίτη 1996 (Ιανουάριος). Εκλογή από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ύστερα από παραίτηση του Πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου.
		25 Σεπτεμβρίου 1996– 13 Απριλίου 2000	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Σημίτη 1996 (Σεπτέμβριος) Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 1996
		13 Απριλίου 2000 – 10 Μαρτίου 2004	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Σημίτη 2000 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 2000

Κωνσταντίνος Α. Καραμανλής (1956)		10 Μαρτίου 2004 – 19 Σεπτεμβρίου 2007	Νέα Δημοκρατία	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Α. Καραμανλή 2004 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 2004
		19 Σεπτεμβρίου 2007– 6 Οκτωβρίου 2009	Νέα Δημοκρατία	Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Α. Καραμανλή 2007 Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 2007
Γεώργιος Α. Παπανδρέου (1952)		6 Οκτωβρίου 2009 – 11 Νοεμβρίου 2011	ΠΑΣΟΚ	Κυβέρνηση Γεωργίου Α. Παπανδρέου Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 2009 (5η πτώχευση της Ελλάδας)
Λουκάς Παπαδήμος (1947)		11 Νοεμβρίου 2011 – 16 Μαΐου 2012	ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ (στήριξη από ΛΑΟΣ μέχρι 10/2/2012)	Κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου. Διορισμός ύστερα από την παραίτηση της κυβέρνησης Παπανδρέου.
Παναγιώτης Πικραμμένος (1945)		16 Μαΐου 2012 – 20 Ιουνίου 2012	Υπηρεσιακή κυβέρνηση	Υπηρεσιακή κυβέρνηση Παναγιώτη Πικραμμένου. Διορισμός του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας για διεξαγωγή εκλογών, ύστερα από την αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης που να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής μετά τις Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Μαΐου 2012.
Αντώνης Σαμαράς (1951)		20 Ιουνίου 2012 – 26 Ιανουαρίου 2015	Νέα Δημοκρατία, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ (στήριξη από ΔΗΜΑΡ ως 21/6/2013)	Κυβέρνηση Αντωνίου Σαμαρά Ελληνικές βουλευτικές εκλογές Ιουνίου 2012. Την κυβέρνηση στήριζαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ μέχρι τον Ιούνιο του 2013 οπότε η ΔΗΜΑΡ απέσυρε τους υπουργούς της με αφορμή το κλείσιμο της ΕΡΤ.
Αλέξης Τσίπρας (1974)		26 Ιανουαρίου 2015	ΣΥΡΙΖΑ, με τη στήριξη του κόμματος ΑΝΕΛ	Κυβέρνηση Αλέξη Τσίπρα Ελληνικές βουλευτικές εκλογές 2015.

[πηγή: Wikipedia]

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΔΑΦΩΝ

ΕΔΑΦΙΚΗ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ 1832 – 1947

Η εδαφική επέκταση της Ελλάδας (1832-1947)

- Βασίλειο της Ελλάδας, 1832
- Τα Ιόνια Νησιά παραχωρήθηκαν από το Ηνωμ. Βασίλειο, 1863
- Συνέδριο του Βερολίνου (1878) και Συνδιάσκεψη της Κωνσταντινούπολης (1881)
- Συνθήκη του Βουκουρεστίου (1913) μετά τους Βαλκανικούς Πόλεμους
- Η Δυτική Θράκη παραχωρήθηκε από την Βουλγαρία (1923)
- Περιοχές που αποκτήθηκαν από την Συνθήκη των Σεβρών (1920) και αποσχίσθηκαν με την Συνθήκη της Λωζάνης (1923)
- Τα Δωδεκάνησα παραχωρήθηκαν από την Ιταλία (1947)

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

τήρηση των στρατευμάτων κατοχής. Εδώ πρόκειται, λοιπόν, από νομική σκοπιά για ενοχή εκ συμβάσεως. Άρα η αντίστοιχη εκ της συμβάσεως απαίτηση της Ελλάδας είναι ενδοσυμβατικής και όχι αδικοπρακτικής προέλευσης.

Α. Σ' αυτήν την απαίτηση προστίθενται ποσά τα οποία προκύπτουν από συναφείς προς τη δανειακή σύμβαση αιτίες, όπως είναι ιδίως οι τόκοι υπερημερίας λόγω μη έγκαιρης εξόφλησης.

Β. Για την απαίτηση αυτή δεν τίθεται ούτε θέμα παραγραφής ούτε θέμα παραίτησης. Τίθεται μόνο ζήτημα συνολικού υπολογισμού της ώς σήμερα. Ας σημειωθεί ότι η ελληνική θέση γίνεται νομικώς τόσο περισσότερο ισχυρότερη, όσο ήδη από την κατοχική περίοδο είχε αρχίσει η αποπληρωμή του δανείου, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει γνωστά κατά καιρούς.

ΙΙ. Και, δεύτερον, με τις αποζημιώσεις λόγω ανθρώπινων θυμάτων και υλικών καταστροφών στην Ελλάδα από τις δυνάμεις κατοχής.

Α. Επισημαίνω πριν απ' όλα ότι το 1946, στη Διάσκεψη των Παρισίων, είχε προσδιοριστεί ένα -κατά προσέγγιση- ποσό τέτοιων αποζημιώσεων προς την Ελλάδα ύψους 7,5 δισ. δολαρίων.

Β. Κυρίως δε τονίζω με έμφαση ότι το 1953, με τη Συμφωνία του Λονδίνου, δεν «χαρίσθηκαν» στη Γερμανία οι οφειλές της λόγω πολεμικών αποζημιώσεων, όπως η γερμανική πλευρά «τεχνηέντως» φαίνεται να διατείνεται. Η Συμφωνία αυτή απλώς έθεσε «σε αδράνεια» τις οφειλές της Γερμανίας ώς την υπογραφή, κατά το Διεθνές Δίκαιο (Δίκαιο του Πολέμου), «Συμφώνου Ειρήνης» μεταξύ της τελευταίας και των Δυνάμεων που νίκησαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πρόκειται νομικώς για ένα είδος «αναβλητικής αίρεσης» (lato sensu) σχετικά με την εξόφληση των υποχρεώσεων της Γερμανίας, επειδή τότε θεωρήθηκε ότι αυτή δεν διέθετε -πρωτίστως λόγω της διαίρεσής της σε Δυτική και Ανατολική- την κατά το διεθνές δίκαιο απαιτούμενη πολιτειακή υπόσταση για ανάληψη και εκπλήρωση συναφών υποχρεώσεων.

1. Τούτο -ήτοι η ικανότητα σύναψης «Συμφώνου Ειρήνης»- επήλθε το 1990. Όταν, μετά την επανένωση της Γερμανίας η τελευταία απέκτησε ενιαία νομικώς πολιτειακή υπόσταση και κυριαρχία. Ειδικότερα το 1990 υπογράφηκε το λεγόμενο «Σύμφωνο 2 + 4» μεταξύ της ενωμένης πλέον Γερμανίας και ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Γαλλίας και Αγγλίας.

2. Γίνεται δε σήμερα γενικώς και επισήμως δεκτό -και de facto το έχει αποδεχθεί και η Γερμανία, αφού στη βάση αυτή στηρίζει την εν γένει κυριαρχία της- ότι το ως άνω Σύμφωνο επέχει τη θέση του «Συμφώνου Ειρήνης» που περιγράφει, κατά το Διεθνές Δίκαιο, η προαναφερόμενη Συμφωνία του Λονδίνου του 1953. Και τούτο διότι μόνον έκτοτε η Γερμανία μπορούσε να υπογράψει ένα τέτοιο «Σύμφωνο», δεδομένου ότι μόνο τότε, όπως ήδη τόνισα, απέκτησε την ενότητά της και την ενιαία κυριαρχία της μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Γ. Το «Σύμφωνο 2 + 4» καλύπτει, λόγω της νομικής φύσης του αλλά και γενικότητάς του, και τα μη συμβαλλόμενα πλην όμως παθόντα από τη γερμανική κατοχή κράτη, όπως η Ελλάδα. Είναι δηλαδή νομικό κείμενο γενικής εφαρμογής.

Δ. Η από ελληνικής πλευράς νομική βάση των αποζημιωτικών απαιτήσεων κατά της Γερμανίας βρίσκει σταθερό έρεισμα κυρίως στις διατάξεις του άρθρου 3 της Δ' Σύμβασης της Χάγης του 1907, οι οποίες κωδικοποίησαν και τις ώς τότε διατάξεις του Δικαίου του Πολέμου. Κατά τις διατάξεις αυτές «ο εμπόλεμος όστις ήθελε παραβιάσει τας διατάξεις του Κανονισμού θα υποχρεούται, αν συντρέχει λόγος, εις αποζημίωσιν, θα είναι δε υπεύθυνος διά πάσας τα πράξεις τας διαπραχθείσας υπό των προσώπων των μετεχόντων της στρατιωτικής του δυνάμεως».

Επέκεινα οι διατάξεις των άρθρων 46 και 47 του «Κανονισμού Νόμων και Εθίμων του Πολέμου στην ξηρά», ο οποίος είναι προσαρτημένος στη Δ' Σύμβαση της Χάγης του 1907, καθιερώνουν και τις δύο θεμελιώδεις αρχές του Δικαίου του Πολέμου, ήτοι τις αρχές της προστασίας του σεβασμού του Ανθρώπου και της ατομικής ιδιοκτησίας. Όλες αυτές τις αρχές επικαιροποίησε η απόφαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης του 1946.

1. Αυτό είχε αποδεχθεί, έναντι της ελληνικής κυβέρνησης, επισήμως το 1965 ο τότε Καγκελάριος Λούτβιχ Έρχαρτ.

2. Ο ίδιος δε είχε τότε μιλήσει για επανορθώσεις ύψους 500 εκατ. γερμανικών μάρκων.

ΙΙΙ. Η σχετικώς πρόσφατη απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, με την οποία απορρίφθηκε ιταλικό αίτημα -υπήρχε και παρέμβαση Ελλήνων διαδίκων- για πολεμικές αποζημιώσεις έναντι της Γερμανίας, ουδόλως αλλάζει τα προαναφερόμενα νομικά δεδομένα και επιχειρήματα υπέρ της Ελλάδας. Και τούτο διότι η ως άνω απόφαση εκδόθηκε ύστερα από προσφυγή ιδιωτών. Τώρα γίνεται λόγος για απαιτήσεις του Ελληνικού Κράτους, κατά το Διεθνές Δίκαιο, τόσο για εξόφληση του κατοχικού δανείου όσο και για την καταβολή αποζημιώσεων λόγω των «πεπραγμένων» των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

Α. Σύμφωνα με πρόχειρους υπολογισμούς, το ελάχιστο των κατά τα προαμνημονευόμενα ελληνικών απαιτήσεων έναντι της Γερμανίας είναι σήμερα, περίπου, 60 δισ. ευρώ από το κατοχικό δάνειο και 110 δισ. ευρώ λόγω αποζημιώσεων. Ήτοι σύνολο, περίπου, 170 δισ. ευρώ. Αλλ' αυτό είναι θέμα ειδικότερου υπολογισμού, ο οποίος θα γίνει με την επιμέλεια των αρμόδιων ελληνικών κρατικών αρχών.

Β. Και κάτι τελευταίο: Η σημερινή ευρωπαϊκή συγκυρία, η οποία χαρακτηρίζεται και από την ανάγκη οριοθέτησης των υποχρεώσεων των χωρών της Ευρωζώνης ως προς την επίτευξη βασικών δημοσιονομικών στόχων - μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση κατέχει το δημόσιο χρέος κάθε χώρας-μέλους- επιβάλλει και την επίλυση των μεταξύ των χωρών αυτών κάθε είδους συναφών διαφορών, με βάση το ευρωπαϊκό και το διεθνές δίκαιο.

** Η παρέμβαση αυτή του Προέδρου της Δημοκρατίας, καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών **Προκόπη Παυλόπουλου**, την οποία δημοσίευσε η "Αυγή", στις 12.1.2015 έγινε με αφορμή τις τότε δηλώσεις Σόιμπλε ότι δεν υπάρχει θέμα αποζημιώσεων.»*

Σταχυολόγηση Γαλλικού Τύπου (Σημ. κ. Λευτ. Σαββίδη (19/3/2015)

Ο γαλλικός Τύπος αναφέρεται για πρώτη φορά στο ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων υπέρ της χώρας μας και σημειώνει πως η Γερμανία φαίνεται αναγκασμένη να πάρει θέση στο θέμα.

"Εν μέσω πλήρους κρίσης, η Ελλάδα τολμά να απαιτήσει από τη Γερμανία την επιστροφή του κατοχικού δανείου και τις πολεμικές αποζημιώσεις" είναι η πρώτη πρόταση του άρθρου του γαλλικού εβδομαδιαίου περιοδικού L'Express που αναφέρεται στο θέμα με τρόπο που δείχνει πως μέχρι πρότινος το ζήτημα των αποζημιώσεων ήταν εντελώς άγνωστο στην Ευρώπη. Όπως σημειώνει η εφημερίδα, παρά τον πρώτο αιφνιδιασμό και το απόλυτο "nein" του Βερολίνου, οι απαιτήσεις των Ελλήνων μοιάζουν καθόλα τεκμηριωμένες και σημειώνει πως το θέμα θα συζητηθεί και στη συνάντηση Μέρκελ - Τσίπρα τη Δευτέρα 23 Μαρτίου.

Ο Αλέξης Τσίπρας βάζει το θέμα στη συζήτηση

Ο αρθρογράφος του γαλλικού μέσου αναρωτιέται αρχικά αν η Γερμανία χρωστά πράγματι δισεκατομμύρια ευρώ στην Ελλάδα και σημειώνει πως αν ισχύει κάτι τέτοιο φαίνεται πως το Βερολίνο είναι το ίδιο κακοπληρωτής, κάτι που προσάπτει σήμερα στην Αθήνα. Στη συνέχεια περιγράφει την επίσκεψη του Αλέξη Τσίπρα στην Καισαριανή, στο μνημείο της αντίστασης, λίγες ώρες μετά την ορκωμοσία του. "Ο πρωθυπουργός της Ελλάδας αναφέρθηκε στο αναγκαστικό δάνειο 476 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων του 1942. Σε σημερινή αξία το ύψος αυτού του δανείου φτάνει μεταξύ 5 και 11 δις ευρώ".

"Αυτές οι απαιτήσεις έρχονται εν μέσω ενός πόκερ για την αναδιαπραγμάτευση του χρέους της Ελλάδας, προκάλεσαν της ψυχρές και κατηγορηματικές αντιδράσεις από πλευράς Γερμανίας" σημειώνει στη συνέχεια το άρθρο που παραθέτει δηλώσεις στελεχών της γερμανικής κυβέρνησης πως το θέμα των αποζημιώσεων έχει κλείσει. "Ωστόσο, στο πέρασμα των ημερών, αυτή η ωραία βεβαιότητα πως το θέμα έχει κλείσει κατέρρευσε, προκαλώντας το διχασμό μεταξύ των ιστορικών στη βάση των δηλώσεων του κ. Τσίπρα" σημειώνει το άρθρο.

Η φράση ταμπού που αποφεύγει η Γερμανία

Το άρθρο στη συνέχεια κάνει μια εκτενή αναφορά στην ιστορία πίσω από τις ελληνικές απαιτήσεις ξεκινώντας από τη Σύνοδο του Λονδίνου το 1953 και τις πιέσεις των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων να μην εξαθλιωθεί η Γερμανία οικονομικά από τους Συμμάχους. "Οι Έλληνες δέχονται να διαπραγματευτούν την επιστροφή του δανείου την ημέρα που Ανατολική και Δυτική Γερμανία υπογράψουν σύμφωνο ειρήνης" σημειώνει το άρθρο και εκεί βρίσκεται και η φράση κλειδί, με την οποία παίζει έκτοτε το Βερολίνο ώστε να αποφεύγει να αναφερθεί στο θέμα. Γιατί; Διότι το 1989, στις διαδικασίες επανένωσης της Γερμανίας η οποία όμως "σε καμιά περίπτωση δεν επρόκειτο για σύμφωνο ειρήνης". Με απλά λόγια "η κυβέρνηση Κολ φρόντισε ο όρος "σύμφωνο ειρήνης" να μην εμφανίζεται σε κανένα κείμενο. Όλα αυτά φυσικά με την συναίνεση των Αμερικάνων, των Γάλλων, των Βρετανών και των Ρώσων".

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΒΕΛΤΗΡΙΑΣ
(Γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις)

Ένα ζήτημα που πια δεν είναι ταμπού για τη Γερμανία

Το άρθρο κλείνει αναφέροντας πως το θέμα των αποζημιώσεων έχει αρχίσει να βρίσκει έδαφος εντός Γερμανίας και όλο και περισσότερες προσωπικότητες της αντιπολίτευσης, αλλά και κάποιες της συμπολίτευσης εκτιμούν πως η χώρα δεν μπορεί να αγνοεί τις ελληνικές απαιτήσεις. "Πρέπει να διαχωρίσουμε το πρόβλημα των πολεμικών αποζημιώσεων, από εκείνο των συζητήσεων για την κρίση της Ελλάδας και του Ευρώ. Φρονώ πως πρέπει οπωσδήποτε να ανοίξει ένας διάλογος για τις αποζημιώσεις. Είναι μέρος της ιστορίας μας. Είμαι αντίθετος στο να σβήσουμε οριστικά το παρελθόν μας. Ακόμη και μετά από δεκαετίες" εκτιμά ο αντιπρόεδρος του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος Ραλφ Στένγκερ. Στην ίδια γραμμή και ο πρόεδρος του αριστερού Die Linke Άντον Χοφράιτερ, αλλά και ο επικεφαλής των Πράσινων Μπερντ Ρίξιενγκερ.

"Όπως και με την περίπτωση της επιστροφής του κλεμμένου χρυσού στην Ελβετία (1997), της αποζημίωσης των εργατών σε καταναγκαστικά έργα της Γερμανίας ή ακόμη και της αποκατάστασης των έργων τέχνης που κλάπηκαν από Εβραίους (1998), η Γερμανία είναι σίγουρα στο σημείο, να ανοίξει και πάλι ένα ντροπιαστικό κεφάλαιο της ιστορίας της προκειμένου να ρυθμίσει τα χρέη της που παραμένουν πάντα σε αδράνεια." κλείνει το άρθρο δείχνοντας πως η κινήσεις της ελληνικής πλευράς προκάλεσαν σοβαρούς τριγμούς σε πολιτικό επίπεδο στο Βερολίνο.

Σχόλιο: «ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ»

Στη διαφορά αυτή προοδευτικά αναδεικνύονται, εκτός των άλλων, οι πάγιες νοοτροπίες και οι ιστορικοί χαρακτήρες λαών.

Οι Έλληνες θύματα διαμαρτύρονται και απαιτούν την αποκατάσταση του δικαίου και την αναγνώριση βάσει του Δ.Δ. των υποχρεώσεων της Γερμανίας έναντι της Ελλάδος (σε προβληματική είναι η αλήθεια στιγμή, που ανάγκασε τον Πρωθυπουργό στο Βερολίνο να ομιλεί για την «πρωτίστως ηθική και όχι υλική διάσταση» του θέματος!).

Οι Γερμανοί θύτες, αφού ξεπέρασαν την αισχύνη του Β' παγκοσμίου πολέμου, την ταπείνωση και τις δοκιμασίες, επανηύραν τον εαυτό τους. Στυγνοί, αλαζόνες, εκδικητικοί, αρνούνται τα ποικίλα εγκλήματα: τις κλοπές των αρχαιοτήτων, το αναγκαστικό δάνειο, τον εξανδραποδισμό των ελλήνων εβραίων αλλά και γενικότερα την καταστροφή της οικονομίας και των υποδομών της Ελλάδος κατά τη διάρκεια ενός αδικαιολόγητου πολέμου και μίας απάνθρωπης και τυραννικής κατοχής, οι συνέπειες των οποίων είναι ορατές και μετρήσιμες μέχρι σήμερα (Όρα πόνημα Νικ. Χριστοδουλάκη).

Οι διαφορές επί του θέματος πολλές. Ιδίως η νομική επιχειρηματολογία μεταξύ των δύο μερών διαφέρει έντονα. Η συνθήκη «2+4» για την επανένωση των δύο Γερμανικών του 1990, όπως και το άρθ. 49 της Συνθήκης της Χάγης, το οποίο επικαλείται η Γερμανική πλευρά και που ορίζει τη σχέση του κατέχοντα και του κατεχόμενου, είναι βέβαιο ότι θα αποτελέσουν σημεία οξείας αντιπαράθεσης.

Η διαμάχη αυτή μεταξύ Ελλάδος και Γερμανίας για το συγκεκριμένο θέμα που ιστορικά και πολιτικά κακοφόρμισε, κινδυνεύει να γίνει μία μόνιμη πληγή, αν δε βρει ένα παραδεκτό τέλος. Φοβούμεθα ότι, αν υπάρξουν πρόσθετες εμπλοκές, με την πάροδο του χρόνου η διάσταση αυτή μεταξύ των δύο λαών θα διογκωθεί, η μισαλλοδοξία θα πάρει τη μορφή της εχθρότητας, για να καταλήξει ενδεχομένως, όπως είπε και ο Γλέζος, σε «εθνικιστικά παραληρήματα», ζημιογόνα για όλες τις πλευρές.

Επιλέξτε και στηρίξτε τους φορείς αλληλεγγύης της περιοχής σας.
Αξίζουν της φροντίδας σας και οι:
«ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» - «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ» - «UNICEF»

Στιγμιότυπα από την εθιμοτυπική επίσκεψη του Δ.Σ. της Ενώσεως (στις 27/3/2015) στο νεοεκλεγέντα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ. ΠΡΟΚΟΠΗ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ

ΣΧΟΛΙΑ

«Γεωπολιτική Διάσταση»

Η κοινωνικοοικονομική κρίση στην Ελλάδα, με τις παρενέργειές της, διαμορφώνει ένα ευρύτερο γεωπολιτικό προβληματισμό, κάτι το οποίο από μακρού το έχουν επισημάνει οι στήλες αυτές.

Η διαχείριση αυτού του κεφαλαίου είναι μία πολύ σοβαρή υπόθεση και οι συνήθεις ελληνικές επιπολαιότητες δεν θα είναι χωρίς συνέπειες.

Συμπερασματικά: η στάθμιση των συμπεριφορών μας είναι σπουδαία και δυσχερής υπόθεση.

Τα πιο πάνω γράφονται με αφορμή τη δήλωση του κ. Μπρεζίνσκι, βετεράνου διπλωμάτη, καθηγητή και Συμβούλου του πρ. Προέδρου των ΗΠΑ Κάρτερ, του οποίου ο ρόλος επί μία σχεδόν δεκαετία (αλλά και σήμερα) υπήρξε και είναι σημαντικός στη διαμόρφωση της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής.

Ο κ. Μπρεζίνσκι στις Βρυξέλλες πρόσφατα και από τον Χώρο του Συνεδρίου του German Marshall Fund, δηλώνει:

«-Ελπίζω ο ρόλος της Ελλάδας να παραμείνει συνεπής, με την ιδιότητα της ως μέλους στο ΝΑΤΟ, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν η Ελλάδα απειλήσει τη μία ή την άλλη ιδιότητα, τότε προφανώς επηρεάζει αρνητικά τους Ευρωπαίους ή τους διατλαντικούς της εταίρους», λέει χαρακτηριστικά.

Σε ερώτηση κατά πόσο η Πολωνία θα μπορούσε να είναι και αυτή στόχος των Ρώσων (όπως η Ουκρανία) ο πολωνοαμερικανός πρώην Σύμβουλος του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΠΑ δίνει μία απάντηση, ενδεικτική το πώς βλέπουν οι Αμερικανοί την ελληνική εξωτερική πολιτική αυτή τη στιγμή.

Ο Δρ. Μπρεζίνσκι αναφέρει την Ελλάδα «ως τη μόνη χώρα εμπόδιο που θα μπορούσε να θέσει βέτο στην ανάμειξη του ΝΑΤΟ, σε περίπτωση που η Πολωνία δεχτεί επίθεση από τη Ρωσία.»

Πιο αναλυτικά λέει ότι οι Πολωνοί θα έπρεπε να αρχίζουν να προετοιμάζονται να πολεμήσουν για λίγο μόνοι τους σε περίπτωση που δεχτούν Ρωσική επίθεση. Και αυτό γιατί;

Ο δρ Μπρεζίνσκι εξηγεί ότι αν υπάρξει επίθεση σε μέλος του βορειοατλαντικής συμμαχίας, μόνο ένα άλλο μέλος θα μπορούσε να καθυστερήσει ή ακόμα και να «παραλύσει» μέσω του βέτο την παρέμβαση του ΝΑΤΟ σε μια πιθανή παραβίαση της κοινής του άμυνας από τη Ρωσία. «Ο πιο πιθανός υποψήφιος θα ήταν βεβαίως η Ελλάδα» λέει χαρακτηριστικά, «καθώς θα υποστήριζε ότι δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα και πιθανόν να ήθελε να ασκήσει το δικαίωμα του βέτο».

Γι' αυτό και οι Πολωνοί εξηγεί «θα πρέπει να πολεμήσουν για λίγο μόνοι τους. Αν και εξέφρασε την πεποίθηση του ότι, αν κάτι τέτοιο συμβεί, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα βρουν τον τρόπο να αντιμετωπίσουν το θέμα μονομερώς, ενώ γρήγορα θα τους ακολουθούσαν οι Βρετανοί, οι Γερμανοί και οι Γάλλοι.»

«ΠΑΙΔΕΙΑ»

Οι διοικούντες το Υπ. Παιδείας σήμερα και συμπαθείς μας είναι και διακεκριμένοι επιστήμονες θεωρούνται. Μας ξενίζουν ως εκ τούτου κάποιες απόψεις τους προερχόμενες, φοβούμεθα, από **ιδεολογική ορμή** και όχι από προσεκτική και βαθιά μελέτη των χρονιζόντων και πυορροούντων προβλημάτων της παιδείας.

Ως «έτοιμοι από καιρό» έσπευσαν και έθιξαν με συνέπειες τα θέματα της αριστείας (!), των αιώνιων φοιτητών (!), του πανεπιστημιακού άσυλου (!), των πειραματικών και πρότυπων σχολείων (!). Συμβουλεύουμε – με ισότιμη με αυτούς εμπειρία και πραγματικό ενδιαφέρον – ότι τα **αμελέτητα άλματα** οδηγούν τις περισσότερες φορές στην οπισθοδρόμηση και στην περιπέτεια.

Ένας πολυτραυματισμένος χώρος, όπως αυτός της παιδείας μας (ιδιαίτερα αυτή την εποχή), χρειάζεται μεγάλη προσοχή και ιδιαίτερη στοργή προκειμένου να υπάρξουν θετικά αποτελέσματα.

Οι όποιες αλλαγές θα πρέπει να στηρίζουν την πραγματική εξέλιξη και την ουσιαστική πρόοδο αυτής της κοινωνίας.

«ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε.»

Η γνωστή Α.Ε. «Τειρεσίας», θυγατρική των Ελληνικών Τραπεζών, «λάνσαρε» προ μηνών την υπηρεσία «τσεκ», η οποία στόχο είχε να πωλεί έναντι τιμήματος πληροφορίες αρνητικών στοιχείων προς τρίτους (!) για τη μέτρηση του επιχειρηματικού ρίσκου μεταξύ συναλλασόμενων προσώπων και επιχειρήσεων. «Στόχος» της «Τειρεσίας Α.Ε.», να γίνει εύκολος ο έλεγχος της αξιοπιστίας των επιχειρήσεων και μέσα από αυτή την διαδικάσια να προστατευθούν οι φερέγγυες επιχειρήσεις!

Η Ένωσή μας αντέδρασε θεωρώντας ότι η «Τειρεσίας Α.Ε.», αφ' ενός παρραβιάζει τον ιδρυτικό καταστατικό σκοπό της και αφ΄ετέρου προσβάλει άμεσα και έμμεσα μία σειρά από κανόνες δικαίου και διατάξεις νόμων, που προστατεύουν ουσία τα προσωπικά δεδομένα.

Οι δημόσιες αρχές, μετά από αμφιταλάντευση εβδομάδων, περιόρισαν, όχι πλήρως αλλά σχετικά, την δυνατότητα στην «Τειρεσίας Α.Ε.» να πωλεί οικονομικά στοιχεία **του οιουδήποτε προς τον οποιονδήποτε**.

Το γεγονός αναδεικνύει ότι οι ορθές παρεμβάσεις και η αντικειμενική άσκηση της κρατικής υπευθυνότητας είναι σε θέση να οριοθετήσουν θετικά τις άλογες δράσεις στην σφαίρα του δημοσίου βίου.

ΣΧΟΛΙΑ

ΑΦΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΟΙ

Πολλοί είναι εκείνοι που αφελώς εκπλήσσονται και κάποιοι άλλοι, οι περισσότεροι, που υποκριτικά διερωτώνται: **Πως φθάσαμε ως εδώ**;

Δηλαδή, στη συστηματική αδιαφάνεια και στις καθημερινές αποκρύψεις. Στο γεγονός ότι έχουμε, λίγο-πολύ, ασπασθεί την παραβατικότητα και έχουμε υιοθετήσει την συγκάλυψη. Βέβαια, όλα αυτά δεν είναι άμοιρα του παρελθόντος μας.

Ο πολίτης αυτού του τόπου, επί 194 χρόνια του ελεύθερου βίου του, συνεχώς δοκιμάζεται. Η ιστορική του πορεία είναι γεμάτη από επώδυνα γεγονότα: πολέμους, επαναστάσεις, κινήματα, κατοχές, εμφύλιοι, ανεργία, πείνα, αστάθεια, οικονομικές καταστροφές. Όλα αυτά μαζί, προοδευτικά, άφησαν το ισχυρό ίχνος τους στο DNA μας, δημιουργώντας τη μήτρα μιας γενικευμένης ανασφάλειας με σημαντικές ψυχολογικές συνέπειες.

Έτσι, σήμερα κατεβήκαμε ένα ακόμη σκαλοπάτι: στο να μη πληρώνουμε τους φόρους ή να αποφεύγουμε τις υποχρεωτικές μας εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία. Να παρανομούμε συστηματικά και να εξαπατούμε εαυτούς και αλλήλους σχεδόν για το οτιδήποτε, π.χ. εκατομμύρια τα αυθαίρετα, δεκάδες χιλιάδες ακάλυπτες επιταγές, άπειρες οι παραβατικές συμπεριφορές μέσα στη διοίκηση και τους κρατικούς οργανισμούς.

Φαίνεται ότι: **Το «σύστημα της ανασφάλειας»,** ως κυρίαρχο, επιδρά αποφασιστικά στην ψυχολογία και τις συνακόλουθες συμπεριφορές του έλληνα πολίτη. Φαίνεται ότι είναι πάνω από τη Δημοκρατία, το φασισμό ή τον κομμουνισμό, μια και είναι το μόνιμο καθεστώς «παραλλαγής» της ελληνικής κοινωνίας.

Μαζί με το δικαίωμα του φόβου, είναι η πηγή των περισσοτέρων προβληματικών συμπεριφορών μας.

Είναι αυτό, που κυρίως καθοδηγεί πολλές από τις πράξεις και τις παραλείψεις μας, και ό,τι κι αν κάνουμε, όπου και αν ανήκουμε, ιδεολογικά, κοινωνικά, οικονομικά.

Η «ανασφάλεια» δεν είναι εκτός ευθύνης για όσα μας συμβαίνουν όμως δεν μπορεί να είναι η ισχυρή ηθική δικαιολογία για τα αποτελέσματα των όσων διαπράττουμε.

ΚΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΣ

Η δημόσια ζωή μας (ιδίως στο πλαίσιο των συλλογικοτήτων), δε διέπεται από τις αρχές του επαίνου και της ηθικής κύρωσης αλλά από τη ροπή στη μόνιμη κριτική και ιδίως την επίκριση. Σπάνια ακούει κανείς τον καλό λόγο για το ορθό και το ωφέλιμο.

Σήμερα εμείς εδώ θα «πρωτοτυπήσουμε», ορθότερα, θα διαφοροποιηθούμε. Θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε, έστω και περιληπτικά, κάποιους σχεδιασμούς και συμπεριφορές των ανθρώπων αυτής της Χώρας, που την ωφελούν και την στηρίζουν (αγνοώντας για λίγο αυτές που την υπονομεύουν και την τραυματίζουν).

● Ξεκινούμε από την περίπτωση, λίγο γνωστή στην ευρύτερη κοινή γνώμη, αλλά πολύ σημαντική και αφορά την προστατευτική (αμυντική) αντιαρματική τάφρο του Έβρου, της οποίας η σύλληψη υπήρξε ιδιαίτερα ευφυής. Η χρονική περίοδος του σχεδιασμού της είναι γνωστή, όπως και τα πρόσωπα που μελέτησαν και εισηγήθηκαν το εν λόγω έργο και για τα οποία αξίζει η αναγνώριση και ο έπαινος.

Σημείωση: Αν και ανολοκλήρωτο, το αμυντικό αυτό έργο, μήκους 180 χλμ. (δεν ολοκληρώθηκε ακόμη… για 1,5 εκατομμύριο ευρώ!), προσφέρει σπουδαία θωράκιση στη συγκεκριμένη συνοριακή περιοχή, γεγονός που ανάγκασε τη Γείτονα να παραγγείλει (πρόσφατα) επιθετικό εξοπλισμό αποβατικών και κινουμένων γεφυρών μεγάλου μήκους, αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων.

Η εν λόγω αμυντική τάφρος, σε συνδυασμό με τον προστατευτικό φράκτη παρεμπόδισης της «ελεύθερης» διακίνησης μεταναστών αποτελούν ένα πολύ σοβαρό θέμα, που ασφαλώς δεν αφήνει αδιάφορο κανένα.

…Προσευχόμαστε, μπροστά στην ανημποριά του κράτους, να βρεθεί ο σωτήρας **χορηγός**, που με μια γενναία χειρονομία του, θα στηρίξει την ολοκλήρωση αυτού του σπουδαίου έργου.

● Οι αθόρυβες προσπάθειες όλων των Ενώσεων των Αποστράτων Αξιωματικών και των Ηγεσιών τους (στρατού-ναυτικού-αεροπορίας), που σκοπό τους έχουν να επισημάνουν στη ευρύτερη κοινή γνώμη τους κινδύνους που προέρχονται από την φρενήρη «κούρσα» των εξοπλισμών της Τουρκίας, ύψους 70 δισεκατομμυρίων δολαρίων, [με πιο εντυπωσιακή την παραγγελία των 100 stealth (των αοράτων πολεμικών αεροσκαφών F-35)], η οποία ανατρέπει αποφασιστικά την αμυντική ισορροπία στην περιοχή του Αιγαίου, προκαλεί δικαιολογημένη ανησυχία, αλλά και αγωνία χαρακτηριστική της ευαισθησίας και του αισθήματος ευθύνης των στελεχών των Ενόπλων μας Δυνάμεων.

Και αυτές οι προσπάθειες αξίζουν τον έπαινο και τη στήριξη όλων μας.

ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΜΕ

Στο βωμό της σκοπιμότητος και του εντυπωσιασμού, υποκλίνονται (ως μη όφειλαν) καθημερινά τα δελτία ειδήσεων των Μ.Μ.Ε. και δεν εξαρτάται το γεγονός αυτό από τους δημοσιογράφους του ρεπορτάζ ή τους συντάκτες της ύλης των ειδήσεων ή τους εκφωνητές των δελτίων. Οφείλεται κατ' εξοχήν στους **ολίγους** που διαμορφώνουν την πολιτική των καναλιών (ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών).

Θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί σε άπειρα περιστατικά **αντιδεοντολογικής και αντιδημοσιογραφικής** αξιολόγησης των ειδήσεων. Θα περιοριστούμε σε μία πρόσφατη:

Η είδηση της ορκωμοσίας του ανωτάτου άρχοντα της ελληνικής δημοκρατίας, του κ. **Προκόπη Παυλόπουλου**, καταχωρήθηκε (ως εικόνα και ήχος) ως 11η και στα περισσότερα δελτία ειδήσεων ως 13η είδηση! Προηγήθηκαν η Αγγελική της τρομοκρατίας και οι φωτογραφίες του κυρίου Βαρουφάκη στο Κόμο της Ιταλίας.

Αυτό κύριοι των Μ.Μ.Ε. είναι κατάντημα!

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Our Association is publishing this quarterly Bulletin for some time now. In order to keep all interested parties informed about our activities, as of this issue we dedicate space written in English. We do hope that our initiative will be met with satisfaction from all Associations.

On this page you will find news from our activities in Greece as well as in Europe.

Letters to the Editor or news of your activities are most welcome.

The Editor

The Greek Association addressed the following letter to President Luis Nandin de Carvalho in March 2015. We aimed to discuss this proposal at the Bureau Meeting in Paris. However deliberations on that proposal have been postponed for a next meeting. Since we consider this project of paramount importance for all of us, we publish this letter for your information and perusal:

"Dear President De Carvalho,

I seize this opportunity to address to you this letter on behalf of all members of our Association which I think is of paramount importance.

Mr. President,

You know better than us all acute developments which are taken place during this period on various European issues. Among them, first comes the hard time of the parliamentary system throughout Europe, the reduced European solidarity and the intense eurosceptism, which all favor the expansion of the extreme political parties (left and right). These alarming events must drive us to take immediate measures in order to support the European ideals.

It is true that almost all country-members of our European Associations wish to benefit out of the experience of ex parliamentarians and have them to work on a series of important issues such as: improving parliamentarianism, strengthen democracy, safeguarding peace and improving the dialogue among the different people of all European countries. Theoretically, we have dealt with all important issues. However, practically, we have not taken steps to support necessary activities such as:

(a) to create and secure a uniform status of all ex parliamentarians (ie. The representatives of all European countries). The non-existence of such a status is or multiple importance and bears negative influence on the prestige of all ex parliamentarians.

(b) It has never been tried to strengthen this status with the contribution and assistance of all European institutions.

(c) So far – as it is known to the Greek Association – have not been undertaken systematic and fruitful efforts for securing financial support for our European Associations as well as our national Associations.

We understand, Mr. President, all existing impediments as well as all intentional obstructions which do not allow the realization of the above issues Their satisfaction could be achieved by the activities of ex parliamentarians. However, these activities must have realistic, substantial, moral and financial support.

Mr. President,

Knowing that you are a sensitive and decisive man, we are sure you will understand the demand of the Greek Association for a quick Bureau decision towards these two objectives.

First to urge all European institutions to endorse the above proposals vis-à-vis the status of ex parliamentarians and second to inform on the above all national Parliaments as well as their representatives in the European Parliament.

The above issues are considered by the Greek Association and I believe as well by the other national Associations of vital importance for the future existence and survival of our Associations.

On this occasion, Mr. President, I would like to remind you our proposal to select as the topic of our next Seminar the issue of "European energy sufficiency".

With my deepest esteem,

Constantinos D. Pylarinos"

In October 2014 we also sent a letter to President De Carvalho, proposing ways to secure financial aid for FP-AP. The main points of this letter were:

a) "Simultaneously, all Associations are still fighting for common aspirations of Parliamentarianism, Democracy and Peace and try to assist the work of the European Parliament and the National Parliaments. The main orientation of all Associations is to have public opinion in their countries, consolidate the role and the possibilities created by the operation of the E.P., the Council of Europe and the National Parliaments. They also play a significant role in safe guarding the human rights and the economic and cultural development of the European Continent. All these activities take place in the form of: seminars, lectures, conferences, distribution of printed material e.t.c., with additional objective the wider sensitiveness of common opinion.

The National Associations of former Parliamentarians as well as their Members constitute the most vivid presence of Parliamentarianism throughout time in the souls of people of Europe and it is a historical need to prevail, especially during this period, in order to fulfill their purposes in a positive way."

b) "For the realization of these aforementioned events – which undoubtedly strengthen public confidence in our common objectives within the EU – a substantial material support is needed for all Associations. Today, due to the general economic weakness, many national parliaments are unable to meet such grants. "

c) "With these in mind, the Greek Association proposes once again – as long as you and the Bureau agree – FP-AP, as a central representative body, to address to the E.P., requesting the establishment of an annual institutional economic aid for all Associations which participate in the FP-AP."

However this proposal was not met with serious efforts to support this idea. During a discussion which took place at the Bureau meeting in Brussels in November 2014, it has been decided to give a second thought to our proposal. For that purpose two Bureau members, one from Germany and one from Greece, will work out a detailed memorandum to the Bureau.

Το e-mail Βαρουφάκη

24-2-2015

«Αγαπητέ πρόεδρε του Eurogroup, στο Eurogroup της 20ης Φεβρουαρίου 2015, η ελληνική κυβέρνηση κλήθηκε να υποβάλει στα θεσμικά όργανα, μέχρι τη Δευτέρα 23η Φεβρουαρίου 2015, ένα πρώτο πλήρη κατάλογο των μεταρρυθμιστικών μέτρων που σχεδιάζει, ώστε να προσδιοριστεί και να συμφωνηθεί περαιτέρω έως το τέλος Απριλίου 2015.

Εκτός από την κωδικοποίηση του μεταρρυθμιστικού της προγράμματος, και σύμφωνα με τις προγραμματικές δηλώσεις του Έλληνα πρωθυπουργού κ. Τσίπρα στο κοινοβούλιο, η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύθηκε επίσης να εργασθεί σε στενή συνεννόηση με τους ευρωπαίους εταίρους και τα θεσμικά όργανα, καθώς και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ώστε να αναληφθούν δράσεις που θα ενισχύουν τη δημοσιονομική βιωσιμότητα, την εξασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης.

Ο πρώτος πλήρης κατάλογος των μεταρρυθμίσεων ακολουθεί παρακάτω, όπως προτείνεται από την ελληνική κυβέρνηση. Είναι πρόθεσή μας να τον εφαρμόσουμε αντλώντας παράλληλα τεχνική βοήθεια και χρηματοδότηση από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία.

Ειλικρινώς,
Γιάνης Βαρουφάκης
Υπουργός Οικονομικών
Ελληνική Δημοκρατία»

1. Δημοσιονομικές διαρθρωτικές πολιτικές

Στις φορολογικές πολιτικές – Η Ελλάδα δεσμεύεται να:

- Να μεταρρυθμίσει το καθεστώς του ΦΠΑ, ως προς τη διοίκηση και την επιβολή του φόρου. Θα καταβληθούν στιβαρές προσπάθειες για τη βελτίωση της συλλογής και της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής κάνοντας πλήρη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων και άλλων τεχνολογικών καινοτομιών. Η πολιτική για τον ΦΠΑ θα πρέπει να εξορθολογιστεί και οι συντελεστές θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν με τρόπο που μεγιστοποιεί τα πραγματικά έσοδα, χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνική δικαιοσύνη, και με σκοπό τον περιορισμό των απαλλαγών και την εξάλειψη παράλογων εκπτώσεων.
- Τροποποίηση της φορολογίας των συλλογικών επενδύσεων και του καθεστώτος των δαπανών του φόρου εισοδήματος οι οποίες θα ενσωματωθούν στο κώδικα φορολογίας εισοδήματος.
- Διεύρυνση του ορισμού της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής και «διάλυση» (disbanding) της φορολογικής ασυλίας.
- Εκσυγχρονισμό του κώδικα φορολογίας εισοδήματος και εξάλειψη από αυτόν των φορολογικών απαλλαγών με αντικατάστασή τους, όπου είναι απαραίτητο, με μέτρα ενίσχυσης της κοινωνική δικαιοσύνης.
- Αποφασιστικά επιβολή και βελτίωση της νομοθεσίας σχετικά με τις ενδοομιλικές συναλλαγές (transfer pricing).
- Θα εργασθούμε για τη δημιουργία μιας νέας κουλτούρας στο σκέλος της φορολογικής συμμόρφωσης ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλα τα τμήματα της κοινωνίας, και ειδικά τα εύρωστα, θα συμβάλουν δίκαια στη χρηματοδότηση των δημόσιων πολιτικών. Στο πλαίσιο αυτό, θα εφαρμόσουμε, με τη βοήθεια των ευρωπαϊκών και των διεθνών εταίρων, μια βάση δεδομένων πλούτο που βοηθά τις φορολογικές αρχές, να εκτιμούν την ακρίβεια των προηγούμενων φορολογικών δηλώσεων εισοδήματος.

Στη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών - η Ελλάδα θα:

- Θα υιοθετήσει τροποποιήσεις στη δημοσιονομική νομοθεσία και θα λάβει μέτρα για τη βελτίωση της διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού θα βελτιωθεί και θα καταστεί διαυγέστερη, όπως και ο έλεγχος και οι ευθύνες αναφοράς. Οι διαδικασίες πληρωμών θα εκσυγχρονιστούν και θα επιταχυνθούν, ενώ θα δοθεί υψηλότερος βαθμός οικονομικής και η δημοσιονομικής ευελιξίας, αλλά και λογοδοσίας σε ανεξάρτητες αρχές και ρυθμιστικούς φορείς.
- Θα εκπονήσει και θα εφαρμόσει στρατηγική σχετικά με την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφειλών, των επιστροφών φόρων και των συνταξιοδοτικών αξιώσεων.
- Θα καταστήσει το αδρανές μέχρι σήμερα Δημοσιονομικό Συμβούλιο μια πλήρως λειτουργική οντότητα.

Το e-mail Βαρουφάκη

Στη φορολογική διοίκηση (revenue administration) η Ελλάδα θα εκσυγχρονίσει τη φορολογική και τελωνιακή της διοίκηση επωφελούμενη από τη διαθέσιμη τεχνική βοήθεια. Για το σκοπό αυτό, η Ελλάδα θα:

o Ενισχύσει της διαφάνεια της διαδικασίας με την οποία ο Γενικός Γραμματέας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων διορίζεται, παρακολουθείται από πλευράς επιδόσεων, και αντικαθίσταται.

o Θα ενισχύσει την ανεξαρτησία της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (GSPR), από όλα τα είδη των παρεμβολών (πολιτικό ή άλλες) εάν είναι απαραίτητο μέσω νέας νομοθεσίας, ενώ θα εγγυηθεί την πλήρη λογοδοσία και τη διαφάνεια των δραστηριοτήτων της. Για το σκοπό αυτό, η κυβέρνηση και η ΓΓΔΕ θα κάνουν πλήρη χρήση της διαθέσιμης τεχνικής βοήθειας.

o Θα διασφαλίσει πως η ΓΓΔΕ διαθέτει επαρκές προσωπικό, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, και ιδιαίτερα οι μονάδες για τους φορολογουμένους υψηλού πλούτου και τους μεγάλους οφειλέτες και θα διασφαλίσει ότι διαθέτει ισχυρές ανακριτικές εξουσίες και εξουσίες δίωξης, και πόρους με βάση τις ικανότητες του ΣΔΟΕ, ώστε να στοχεύσει αποτελεσματικά τη φοροδιαφυγή και την είσπραξη οφειλών, από υψηλού εισοδήματος κοινωνικές ομάδες. Στη βάση αυτή θα πρέπει να εξετασθούν τα πλεονεκτήματα της ενσωμάτωσης του ΣΔΟΕ στην ΓΓΔΕ.

o Αυξήσει τις επιθεωρήσεις, τους ελέγχους βάση κινδύνων, και τις δυνατότητες είσπραξης, επιδιώκοντας παράλληλα να ενσωματώσει τις λειτουργίες της είσπραξης φορολογικών εσόδων και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης σε ολόκληρη τη γενική κυβέρνηση.

Δημόσιες δαπάνες (Public spending) - Οι ελληνικές αρχές θα:

- Επανεξετάσουν και ελέγξουν δαπάνες σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ. εκπαίδευση, άμυνα, μεταφορές, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνικές παροχές).
- Εργαστούν για τη δραστική βελτίωση της αποδοτικότητας των τμημάτων και μονάδων που διοικούνται από την κεντρική και τοπική κυβέρνηση στοχεύοντας στις προϋπολογιστικές διαδικασίες, στην αναδιάρθρωση της διοίκησης και στην ανακατανομή πόρων που δεν έχουν αναπτυχθεί ορθά.
- Προσδιορίσουν μέτρα εξοικονόμησης κόστους μέσω ενδελεχούς επανεξέτασης των δαπανών κάθε υπουργείου και του εξορθολογισμού των μη μισθολογικών και μη συνταξιοδοτικών δαπανών που αντιστοιχούν στο «εκπληκτικό» 56% των συνολικών δημόσιων δαπανών.
- Εφαρμόσουν νομοθεσία (που βρίσκεται υπό τη μορφή προσχεδίου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) για την αναθεώρηση των δαπανών μη μισθολογικών επιδομάτων σε όλον τον δημόσιο τομέα.
- Εξακριβώσουν τα επιδόματα μέσω διασταύρωσης στοιχείων εντός των αρμόδιων αρχών και μητρώων (π.χ. ΑΦΜ, ΑΜΚΑ) που θα βοηθήσουν στο να εντοπιστούν οι μη επιλέξιμοι δικαιούχοι.
- Ελέγξουν τις δαπάνες για την Υγεία και θα βελτιώσουν την παροχή και την ποιότητα των ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών, χορηγώντας καθολική πρόσβαση. Στο πλαίσιο αυτό, η κυβέρνηση σκοπεύει να βάλει στο τραπέζι συγκεκριμένες προτάσεις σε συνεργασία με τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς, συμπεριλαμβανομένου του ΟΟΣΑ.

Η μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης (Social security reform) – Η Ελλάδα είναι αποφασισμένη να συνεχίσει τον εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος. Οι αρχές θα:

o Συνεχίσουν να εργάζονται επί διοικητικών μέτρων για την ενοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των συνταξιοδοτικών πολιτικών και την εξάλειψη των «παραθύρων» και κινήτρων που αυξάνουν τον υπερβολικό ρυθμό των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων σε όλη την οικονομία και πιο συγκεκριμένα, στον τραπεζικό και δημόσιο τομέα.

o Ενοποιήσουν συνταξιοδοτικά ταμεία προκειμένου να υπάρξει εξοικονόμηση.

o Καταργήσουν σταδιακά τις χρεώσεις υπέρ τρίτων με δημοσιονομικά ουδέτερο τρόπο.

o Εγκαθιδρύσουν έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των συνταξιοδοτικών εισφορών και των εισοδημάτων, εκσυγχρονίσουν τα επιδόματα, ενισχύσουν τα κίνητρα για τη δήλωση εργασίας και παράσχουν στοχευμένη βοήθεια σε υπαλλήλους ηλικίας 50-65 ετών, μεταξύ άλλων μέσω του προγράμματος Εγγυημένου Εισοδήματος, έτσι ώστε να εξαλειφθούν οι κοινωνικές και πολιτικές πιέσεις για πρόωρη συνταξιοδότηση η οποία επιβαρύνει υπέρμετρα τα συνταξιοδοτικά ταμεία.

Δημόσια διοίκηση και διαφθορά (Public administration & corruption) Η Ελλάδα θέλει μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση. Στη βάση αυτή θα:

- Μετατρέψει την μάχη κατά της διαφθοράς σε εθνική προτεραιότητα και θα κάνει πλήρως λειτουργικό το Εθνικό Σχέδιο κατά της Διαφθοράς.
- Επικεντρωθεί στο λαθρεμπόριο καυσίμων και προϊόντων καπνού, θα παρακολουθήσει τις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων (για να αποτραπούν οι απώλειες εσόδων κατά τη διάρκεια των διαδικασιών εισαγωγής) και θα αντιμετωπίσει το ξέπλυμα χρήματος. Η κυβέρνηση σκοπεύει να θέσει άμεσα φιλόδοξους στόχους εσόδων από τους τομείς αυτούς, που θα επιδιωχθούν σε συντονισμό με τον υπουργό Επικρατείας.
- Μειώσει α) τον αριθμό των Υπουργείων (από 16 σε 10), β) τον αριθμό των ειδικών συμβούλων στην γενική κυβέρνηση, και γ) περιορίσει τα προνόμια των υπουργών, βουλευτών και ανώτατων αξιωματούχων (π.χ αυτοκίνητα, δαπάνες ταξιδιών, επιδόματα).
- Καταστήσει πιο αυστηρή τη νομοθεσία που αφορά τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων και περιλάβει ανώτατα επίπεδα δανεισμού από χρηματοπιστωτικά και άλλα ιδρύματα.
- Ενεργοποιήσει άμεσα την τρέχουσα (και αδρανή) νομοθεσία που ρυθμίσει τα έσοδα των μέσων ενημέρωσης (έντυπων και ηλεκτρονικών), διασφαλίζοντας (μέσω κατάλληλων διαδικασιών) πως θα πληρώνουν στο κράτος σε τιμές αγοράς για τις συχνότητες που χρησιμοποιούν, και πως θα απαγορεύεται η συνεχιζόμενη λειτουργία μονίμως ζημιογόνων μέσων ενημέρωσης (χωρίς διαφανή διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης).
- Καθιερώσει ένα διάφανο, ηλεκτρονικό, σε πραγματικό χρόνο θεσμικό πλαίσιο για τους δημόσιους διαγωνισμούς, επανιδρύοντας τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ.
- Μεταρρυθμίσει το πλέγμα των μισθών του δημοσίου τομέα με σκοπό να αποσυμπιέσει την κατανομή των μισθών μέσω αύξησης της παραγωγής και κατάλληλων πολιτικών προσλήψεων χωρίς να μειώνονται τα τρέχοντα κατώτατα επίπεδα μισθών, διασφαλίζοντας όμως ότι δεν θα αυξηθεί το κονδύλι των μισθών του δημοσίου.
- Εξορθολογήσει τα μη μισθολογικά επιδόματα, για να μειωθούν οι συνολικές δαπάνες, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η λειτουργία του δημοσίου τομέα, σε συμμόρφωση προς τις καλές πρακτικές της ΕΕ.
- Προωθήσει μέτρα που θα βελτιώνουν τους μηχανισμούς προσλήψεων, θα ενθαρρύνουν τους αξιοκρατικούς διορισμούς σε διοικητικές θέσεις, θα παρέχουν πραγματική αξιολόγηση των υπαλλήλων και θα καθιερώνουν δίκαιες διαδικασίες για την μεγιστοποίηση της κινητικότητας ανθρώπινων και άλλων πόρων εντός του δημόσιου τομέα.

2. Οικονομική σταθερότητα

Δόσεις – Η Ελλάδα δεσμεύεται

- Να βελτιώσει άμεσα, σε συμφωνία με τους θεσμούς, την νομοθεσία για την πληρωμή οφειλών από φορολογικές υποχρεώσεις και εισφορές κοινωνικής ασφάλειας.
- Να ρυθμίσει τις δόσεις ώστε να γίνεται αποτελεσματική διάκριση ανάμεσα σε α) στρατηγική χρεοκοπία / μη-πληρωμή και β) αδυναμία πληρωμής. Στοχεύοντας περιπτώσεις ιδιωτών/επιχειρήσεων μέσω αστικών και ποινικών διαδικασιών, προσφέροντας παράλληλα σε ιδιώτες και επιχειρήσεις όρους αποπληρωμής που να επιτρέπει σε φερέγγυες επιχειρήσεις να επιβιώσουν, να αποτρέπει τον παρασιτισμός, ακυρώνει τον ηθικό κίνδυνο και ισχυροποιεί την κοινωνική ευθύνη καθώς και μια ορθή κουλτούρα αποπληρωμών.
- Να αποποινικοποιήσει τους οφειλέτες με χαμηλότερο εισόδημα και μικρές υποχρεώσεις
- Να επιταχύνει μεθόδους και διαδικασίες επιβολής, συμπεριλαμβανομένου και του νομικού πλαισίου για την συγκέντρωση απλήρωτων φόρων και την αποτελεσματική εφαρμογή εργαλείων συλλογής.

Τραπεζικά και μη-εξυπηρετούμενα δάνεια. Η Ελλάδα δεσμεύεται:

- Οι τράπεζες να λειτουργούν με υγιείς εμπορικές και τραπεζικές αρχές.
- Να χρησιμοποιήσει πλήρως το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και να εξασφαλίσει, σε συνεννόηση με τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό (SSM), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι θα παίζει καλά τον καίριο ρόλο του να εξασφαλίζει την σταθερότητα του τραπεζικού τομέα και τον δανεισμό του σε εμπορική βάση, ενώ συμμορφώνονται την νομοθεσία περί ανταγωνισμού της ΕΕ.
- Να αντιμετωπίσει τα μη-εξυπηρετούμενα δάνεια με τέτοιο τρόπο που να θεωρεί πλήρως την κεφαλαιοποίηση των τραπεζών (λαμβάνοντας υπόψη τον υιοθετημένο Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών),

την λειτουργία του συστήματος δικαιοσύνης, την κατάσταση της αγοράς ακινήτων, θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης και τυχόν δυσμενείς επιπτώσεις στην οικονομική κατάσταση της κυβέρνησης.

- Να συνεργαστεί με τις διοικήσεις των τραπεζών και τους θεσμούς ώστε να αποφύγουν, κατά την προσεχή περίοδο, πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας σε νοικοκυριά με εισόδημα κάτω από συγκεκριμένο ώριο, ενώ παράλληλα τιμωρεί όσους πτωχεύουν στρατηγικά με στόχο α) να διατηρήσει την κοινωνική υποστήριξη για το ευρύ πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της κυβέρνησης, β) να αποτρέψει περαιτέρω πτώση των τιμών στα ακίνητα (αυτό θα είχε αρνητική επίπτωση στα χαρτοφυλάκια των τραπεζών), γ) να ελαχιστοποιήσεις τις οικονομικές επιπτώσεις στο μεγαλύτερο πρόβλημα των άστεγων και δ) προώθηση μιας ισχυρής κουλτούρας πληρωμών. Μέτρα θα παρθούν για τα πιο ευάλωτα νοικοκυριά που αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τα δάνεια τους.
- Να ευθυγράμμιση της νομοθεσίας για εξωδικαστικές διευθετήσεις με τις ρυθμίσεις μετά την προσαρμογή τους με στόχο να περιοριστεί ο κίνδυνος στα δημοσιονομικά και στη νοοτροπία πληρωμών, ενώ παράλληλα θα διευκολύνεται η αναδιάρθρωση ιδιωτικών χρεών.
- Να εκσυγχρονίσει το πτωχευτικό Δίκαιο και να διευθετήσει τις υποθέσεις που εκκρεμούν.

3. Πολιτικές για την προώθηση της ανάπτυξης

- Ιδιωτικοποιήσεις και διαχείριση δημόσιας περιουσίας Για να προσελκύουν επενδύσεις σε τομείς κλειδιά και να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία οι ελληνικές αρχές θα:
- Δεσμευτούν ότι δεν θα καταργήσουν ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ολοκληρωθεί. Στην περίπτωση που ο διαγωνισμός έχει προκηρυχθεί η κυβέρνηση θα σεβαστεί τη διαδικασία, σύμφωνα με την νομοθεσία.
- Διαφυλάξουν την παροχή βασικών δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών από τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις / τομείς, με βάση και τους εθνικούς στόχους πολιτικής και την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ.
- Επανεξετάσουν τις ιδιωτικοποιήσεις που δεν έχουν προκηρυχτεί, αποσκοπώντας στην βελτίωση των όρων έτσι ώστε να βελτιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη του δημοσίου, να δημιουργηθούν έσοδα, να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, να προωθηθεί η οικονομική ανάκαμψη και να ενισχυθούν οι μακροπρόθεσμες προοπτικές ανάπτυξης.
- Υιοθετήσουν μια προσέγγιση μέσω της οποίας οι νέες περιπτώσεις θα εξετάζονται κατά περίπτωση ανάλογα με την αξία τους, με έμφαση στις μακροχρόνιες μισθώσεις, κοινοπραξίες ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και συμβολαίων που μεγιστοποιούν όχι μόνο τα κυβερνητικά έσοδα αλλά και τις προοπτικές των ιδιωτικών επενδύσεων.
- Ενοποιήσουν το ΤΑΙΠΕΔ με διάφορους δημόσιους οργανισμούς που βρίσκονται διασκορπισμένοι με στόχο την ανάπτυξη της δημόσιας περιουσίας και την ενίσχυση της αξίας του μέσω μικροοικονομικών πολιτικών και αναθεωρήσεων στα δικαιώματα ιδιοκτησίας.

Μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας (Labor market reforms)– Η Ελλάδα δεσμεύεται να:

- Να υιοθετήσει τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ σε όλο το εύρος της νομοθεσίας που αφορά την αγορά εργασίας μέσω διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους, ενώ θα ωφεληθεί από την τεχνογνωσία των ILO, ΟΟΣΑ και της διαθέσιμης τεχνικής συνδρομής.
- Επεκτείνει και αναπτύξει τα υπάρχοντα σχέδια που παρέχουν προσωρινή απασχόληση στους ανέργους, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους εφόσον υπάρχουν δημοσιονομικά περιθώρια και να αναβαθμίσει τα προγράμματα επιμόρφωσης των μακροχρόνια ανέργων.
- Να μεταβεί σε μια «έξυπνη» (smart) νέα προσέγγιση στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας με ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και δικαιοσύνης. Αυτό περιλαμβάνει την φιλοδοξία για εξορθολογισμό και σε βάθος χρόνου την αύξηση του κατώτατου μισθού με ένα τρόπο που θα διαφυλάξει την ανταγωνιστικότητα και τις προοπτικές της απασχόλησης. Η έκταση και ο χρόνος των αλλαγών στον κατώτατο μισθό θα γίνουν με διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους Ευρωπαϊκούς και διεθνούς θεσμούς, συμπεριλαμβανομένου και του ILO, ενώ θα ληφθούν υπόψη οι συμβουλές ενός νέου ανεξάρτητου σώματος (independent body) για το αν οι αλλαγές στους μισθούς είναι σε συνάρτηση με τις εξελίξεις στην παραγωγή και την ανταγωνιστικότητα.

Το e-mail Βαρουφάκη

Μεταρρυθμίσεις στην αγορά προϊόντων και καλύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον. Στο πλαίσιο μιας νέας πολιτικής μεταρρυθμίσεων, η Ελλάδα παραμένει προσηλωμένη στο να:

- Αφαιρέσει φραγμούς στον ανταγωνισμό βασισμένη σε στοιχεία που θα αντλήσει από τον ΟΟΣΑ.
- Ενισχύσει την ανεξαρτησία της Εθνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού.
- Εισάγει δράσεις για τη μείωση του διοικητικού κόστους που προκαλεί η γραφειοκρατία στη βάση στοιχείων του ΟΟΣΑ περιλαμβανομένης της νομοθεσίας που απαγορεύει σε υπηρεσίες του Δημόσιου να ζητούν από πολίτες και επιχειρήσεις στοιχεία που επιβεβαιώνουν πληροφορίες που ήδη κατέχει το κράτος.
- Καλύτερη διαχείριση της γης, περιλαμβανομένων πολιτικών που σχετίζονται με τον χωροταξικό σχεδιασμό, τη χρήση γης, καθώς και η οριστικοποίηση ενός κατάλληλου Κτηματολογίου.
- Επιδιώξει να άρει δυσανάλογους και αδικαιολόγητους περιορισμούς στα ρυθμιζόμενα επαγγέλματα ως μέρος μια ευρύτερης στρατηγικής για να αντιμετωπιστούν κατεστημένα συμφέροντα.
- Εναρμονίσει την αγορά ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου με τις καλύτερες πρακτικές της ΕΕ και τη νομοθεσία.

Μεταρρύθμιση του συστήματος απονομής δικαιοσύνης (reform of the judicial system). Η ελληνική κυβέρνηση θα:

- Βελτιώσει την οργάνωση των δικαστηρίων μέσω μεγαλύτερες εξειδίκευσης και σε αυτό το πλαίσιο θα υιοθετήσει νέο κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
- Θα προωθήσει την ψηφιοποίηση των νομικών κωδίκων και του συστήματος ηλεκτρονικής υποβολής και διακυβέρνησης στο νομικό σύστημα.

Στατιστική - Η ελληνική κυβέρνηση επαναβεβαιώνει την ετοιμότητά της να:

- Τηρήσει στο ακέραιο τη δέσμευση για την αξιοπιστία των στατιστικών, και ιδίως τη θεσμική ανεξαρτησία της ΕΛΣΤΑΤ, διασφαλίζοντας ότι η ΕΛΣΤΑΤ έχει τους απαραίτητους πόρους για την υλοποίηση του προγράμματος εργασίας της.
- Εγγυηθεί τη διαφάνεια και την ορθότητα της διαδικασίας διορισμού του Προέδρου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ) το Σεπτέμβριο 2015, σε συνεργασία με την Eurostat.

Ανθρωπιστική κρίση (Humanitarian Crisis)- Η ελληνική κυβέρνηση επιβεβαιώνει το σχέδιο της να:

- Αντιμετωπίσει τις ανάγκες που προκύπτουν από την πρόσφατη αύξηση της απόλυτης φτώχειας (ανεπαρκή πρόσβαση σε τροφή, στέγη, υπηρεσίες υγείας και την παροχή ρεύματος) μέσω ιδιαίτερα στοχευμένων μη χρηματικών μέσων (π.χ. κουπόνια τροφίμων).
- Να το πράξει με τρόπο που θα είναι βοηθητικός για τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και τη μάχη κατά της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας (π.χ. με έκδοση μιας έξυπνης κάρτας πολίτη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κάρτα ID στο σύστημα υγείας, αλλά και για την πρόσβαση στο πρόγραμμα κουπονιών σίτισης κ.τλ.).
- Να αξιολογήσει το πιλοτικό πρόγραμμα για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα με στόχο την επέκτασή του σε πανελλαδική βάση.
- Εξασφαλίσει ότι η μάχη κατά της ανθρωπιστικής κρίσης δεν θα έχει αρνητικό δημοσιονομικό αντίκτυπο.

Επιλέξτε και στηρίξτε τους φορείς αλληλεγγύης της περιοχής σας.

Αξίζουν της φροντίδας σας και οι:

«Παιδικά Χωριά SOS» - «ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» - «ΟΝΗΣΙΜΟΣ»

Η ανακοίνωση του Eurogroup

21/2/2015

Το Eurogroup επαναλαμβάνει την εκτίμησή του για τις αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής που αναλήφθηκαν από την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων εβδομάδων, μπήκαμε, μαζί με τους θεσμούς, σε έναν εντατικό και εποικοδομητικό διάλογο με τις νέες ελληνικές αρχές και σήμερα φτάσαμε σε κοινό έδαφος.

Το Eurogroup σημειώνει, στο πλαίσιο της υφιστάμενης συμφωνίας, το αίτημα των ελληνικών αρχών για παράταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης (MFFA), η οποία υποστηρίζεται από μια σειρά δεσμεύσεων. Ο σκοπός της παράτασης είναι η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της παρούσας συμφωνίας, με την καλύτερη δυνατή χρήση της δεδομένης ευελιξίας, η οποία θα πρέπει να εξετασθεί από κοινού με τις ελληνικές αρχές και τους θεσμούς. Η παράταση αυτή θα μπορούσε να γεφυρώσει επίσης το χρόνο για τις συζητήσεις σχετικά με μια πιθανή διάδοχη συμφωνία ανάμεσα στο Eurogroup, τους Θεσμούς και την Ελλάδα.

Οι ελληνικές αρχές θα παρουσιάσουν έναν πρώτο κατάλογο μεταρρυθμιστικών μέτρων, με βάση την παρούσα συμφωνία, ως το τέλος της Δευτέρας 23 Φεβρουαρίου. Τα θεσμικά όργανα θα παράσχουν μια πρώτη άποψη για το αν αυτά είναι επαρκώς αναλυτικά ώστε να αποτελέσουν μια έγκυρη αφετηρία για την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Ο κατάλογος αυτός θα εξειδικευθεί περαιτέρω και στη συνέχεια θα συμφωνηθεί με τους θεσμούς ως το τέλος του Απριλίου.

Μόνο η έγκριση της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης της παραταθείσας συμφωνίας από τους θεσμούς θα επιτρέψει με τη σειρά της οποιαδήποτε εκταμίευση εκκρεμούσας δόσης του τρέχοντος προγράμματος του EFSF και τη μεταβίβαση των κερδών SMP γα το 2014. Και τα δύο υπόκειται και πάλι σε έγκριση από το Eurogroup.

Εν όψει της αξιολόγησης των θεσμικών οργάνων, το Eurogroup συμφωνεί ότι τα κεφάλαια που είναι μέχρι στιγμής διαθέσιμα στο ΤΧΣ, θα πρέπει να διακρατηθούν από τον EFSF, εξαιρουμένων των δικαιωμάτων τρίτων κατά τη διάρκεια της παράτασης της MFFA. Τα κεφάλαια συνεχίζουν να είναι διαθέσιμα κατά τη διάρκεια της παράτασης του MFFA και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Θα απελευθερώνονται μόνο κατόπιν αιτήματος από την ΕΚΤ και τον SSM.

Υπό αυτό το πρίσμα, καλωσορίζουμε τη δέσμευση των ελληνικών αρχών να εργαστούν σε στενή συνεννόηση με τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς και εταίρους. Σε αυτό το πλαίσιο, υπενθυμίζουμε την ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Συμφωνήσαμε, επίσης, ότι το ΔΝΤ θα συνεχίσει να διαδραματίζει το ρόλο του.

Οι ελληνικές αρχές έχουν εκφράσει την ισχυρή δέσμευσή τους σε μια ευρύτερη και βαθύτερη διαδικασία διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων με στόχο τη διαρκή βελτίωση των προοπτικών ανάπτυξης και απασχόλησης, διασφαλίζοντας τη σταθερότητα και την ανθεκτικότητα του χρηματοπιστωτικού τομέα και την ενίσχυση της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι αρχές δεσμεύονται να εφαρμόσουν εκκρεμούσες μεταρρυθμίσεις για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, καθώς και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου τομέα. Στο πλαίσιο αυτό, οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να κάνουν καλύτερη χρήση της συνεχιζόμενης παροχής τεχνικής βοήθειας.

Οι ελληνικές αρχές επαναλαμβάνουν την κατηγορηματική δέσμευσή τους να τηρήσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς όλους τους πιστωτές τους πλήρως και εγκαίρως.

Οι ελληνικές αρχές έχουν επίσης δεσμευτεί να διασφαλίσουν τα κατάλληλα δημοσιονομικά πρωτογενή πλεονάσματα ή τα χρηματοδοτικά έσοδα που απαιτούνται για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους, σύμφωνα με το ανακοινωθέν του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012. Για το στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος του 2015 οι θεσμοί θα λάβουν υπόψη τις οικονομικές συνθήκες το 2015.

Υπό το πρίσμα αυτών των δεσμεύσεων, χαιρετίζουμε ότι σε ορισμένους τομείς οι ελληνικές προτεραιότητες πολιτικής μπορούν να συμβάλουν στην ενίσχυση και την καλύτερη εφαρμογή της ισχύουσας συμφωνίας. Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να απέχουν από οποιαδήποτε κατάργηση μέτρων και μονομερείς αλλαγές στις πολιτικές και στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά τους δημοσιονομικούς στόχους, την οικονομική ανάκαμψη και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, όπως αξιολογείται από τους θεσμούς.

Βάσει της αίτησης, των δεσμεύσεων από τις ελληνικές αρχές, των συμβουλών από τους θεσμούς, και της σημερινής συμφωνίας, θα ξεκινήσουμε τις εθνικές διαδικασίες, με στόχο την κατάληξη σε μια τελική απόφαση σχετικά με την παράταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης ως και για τέσσερις μήνες από το διοικητικό συμβούλιο του EFSF. Καλούμε επίσης τους θεσμούς και τις ελληνικές αρχές να επανεκκινήσουν αμέσως τις εργασίες που θα επιτρέψουν την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης.

Παραμένουμε προσηλωμένοι στην παροχή επαρκούς στήριξης προς την Ελλάδα έως ότου επανακτήσει πλήρη πρόσβαση στις αγορές όσο εκπληρώνει τις δεσμεύσεις της στο πλαίσιο του συμφωνηθέντος πλαισίου.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Αλέξιος Τσίπρας (π.δ. 22/2015, Α΄ 18)

Η σύνθεση της Κυβέρνησης (π.δ. 25/2015, Α΄21) έχει ως ακολούθως*:

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ
Τηλ: 210-3682010, φαξ: 210-3682701

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ
Τηλ: 2131364901/903, Φαξ: 213-1364401

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ
Τηλ: 213-1313502/506/508, Φαξ: 210-3641048

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ
Τηλ: 210-6988152/15, Φαξ: 210-6917944

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ
Τηλ: 2310-379401/402, Φαξ: 2310-263332

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ
Τηλ: 210-3332548/626, Φαξ: 210-3332775

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ
Τηλ: 2131371721/718/274, Φαξ: 210-4220767

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ
Τηλ: 210-3736374/378, Φαξ: 210-3229508

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Τηλ: 210-6598595/615/605, Φαξ: 210-6538135

ΑΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΣΥΧΟΣ
Τηλ: 210-6598515/516, Φαξ: 210-6598164

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΣΚΑΣ
Τηλ: 210-6598211/225, Φαξ: 210-6598378

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
Τηλ: 210-3443611/644/514//504, Φαξ: 210-3443865

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ
Τηλ: 213-1322648/649/654, Φαξ: 210-8201405

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ
Τηλ: 210-3443523/654/676, Φαξ: 210-3442882

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ
Τηλ: 213-1317103/104/105, Φαξ: 213-1316601

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ
Τηλ: 210-6969868/70/71/72, Φαξ: 210-6969701

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ
Τηλ: 210-6475181/182/183, Φαξ: 210-6432589

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Τηλ: 210-2124280/392/181, Φαξ: 210-5237904

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ
Τηλ: 210-2124220/128/377/125, Φαξ: 210-5230472

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Τηλ: 210-7708961|210-7709660, Φαξ: 210-7755835

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ
Τηλ: 210-3681800/10/12/20, Φαξ: 210-3681433

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ
Τηλ: 210-3684527/502, Φαξ: 210-3684052

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ
Τηλ: 210-3684550,393, Φαξ: 210-3684278

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ
Τηλ: 210-3221511,2103332607/612/616, Φαξ: 210-3332608

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ
Τηλ: 210-3375718/719, Φαξ: 210-3232524

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ
Τηλ: 210-3249867/9,210-3239560, Φαξ: 210-3238783

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ
Τηλ: 210-3368354/252/355, Φαξ: 210-3244377

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ
Τηλ: 210-3368291-2, Φαξ: 210-3368210

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Τηλ: 210-3747901/902/903, Φαξ: 210-3747933

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ
Τηλ: 2105235150–2105233798, Φαξ: 2105239101

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ
Τηλ: 210-5200406,2132161120/2132161124,2132161637, Φαξ: 210-5231707
Τηλ: 210-3368321/322, Φαξ: 210-3368131

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
Τηλ: 210-3385241/244/307, Φαξ: 210-3385274

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΛΕΚΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ
Τηλ: 210-3385102, Φαξ: 210-3385199

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
ΤΕΡΕΝΣ ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΟΥΙΚ
Τηλ: 210-3385110/113, Φαξ: 210-3385199

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ
Τηλ: 2103385353-4, Φαξ: 2103385279

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Τηλ: 210-9098600/601/602, Φαξ: 210-9098603
Τηλ: 210-3385310, Φαξ: 210-3385246

Σημ: Μέχρι την 20η Μαρτίου δεν είχαν ορκιστεί οι Υπουργοί κ.κ. Χρήστος Σπίρτζης, Δημήτρης Στρατούλης, Κωνσταντίνος Φωτάκης και Τασία Χριστοδουλοπούλου.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ - ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«ΘΕΜΑ: «ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΜΟΣΤΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΜΑΣ (ΔΝΤ, ΕΚΤ, ΚΟΜΙΣΙΟΝ)»

«Οι οικονομικοί μας προβληματισμοί, σε συνάρτηση με τις ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις, έχουν φθάσει σε ένα κρίσιμο σημείο. Σε μία ορατά υπονομευμένη περιοχή μέγιστου ρίσκου.

Οι εγχώριες μεγαλοστομίες, οι απαξιωτικές πράξεις, οι ανερμάτιστοι πολιτικοί προγραμματισμοί και οι ενδοκομματικές κακοφωνίες, επιδεινώνουν το βηματισμό της Χώρας και τα συμφέροντα του λαού.

Παράλληλα, η πρόσφατη βάναυση επίδειξη πυγμής από τους δανειστές (συνεταίρους και συμμάχους (!)) κάλυψε το προτελευταίο βήμα της ωμής και στυγνής παρέμβασης σε θέματα ακόμη και κοινοβουλευτικής κυριαρχίας**.**

Η Ελλάδα τα τελευταία εικοσιτετράωρα, δέχεται μία πρωτοφανή επίθεση, με στόχο την κατάλυση της Κοινοβουλευτικής της Δημοκρατίας (*οι εντολές παρεμπόδισης άσκησης των κοινοβουλευτικών δικαιωμάτων μιας δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης, αν μη τι άλλο, αυτό υποδηλώνουν*). Το γεγονός είναι μοναδικό, ακόμη και για την εποχή της αποικιοκρατίας.

Εμείς, που όλη αυτή την περίοδο της πενταετούς δοκιμασίας, στηρίξαμε τη μετριοπάθεια και τον ορθολογισμό για το ξεπέρασμα αυτής της «θανατηφόρας» για την Ελλάδα κρίσης. Εμείς, που διαχωρίσαμε με αίσθημα σεβασμού τους Λαούς από τις κυβερνήσεις και τονίσαμε σε κάθε ευκαιρία ότι η Ελλάδα τιμά το λόγο της και ως κράτος τις υποχρεώσεις της. Εμείς είμαστε πλέον εκείνοι, που πρώτοι αντιτασσόμαστε στις νέες μεθοδεύσεις για την ολική υποταγή της Χώρας και στις έντεχνες μορφές αλλοτρίωσης των δικαιωμάτων και των δημοκρατικών ελευθεριών του ελληνικού Λαού.

Καλούμε τις δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις, ανεξαρτήτως των όποιων διαφορών τους, να υψώσουν, με ενιαία φωνή σήμερα στη Βουλή και με την υπερψήφιση των Νομοσχεδίων για την ανθρωπιστική κρίση, το νέο εθνικό **«ΟΧΙ».**

Το «ΟΧΙ» αυτό, απευθυνόμενο προς πάσα κατεύθυνση, θα σημαίνει εθνική συνεννόηση και ενότητα όλων των αποφασισμένων Ελλήνων για την αξιοπρέπεια και το σεβασμό αυτής της Πατρίδος.**»**

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ενώσεως των Ελλήνων τ. Βουλευτών - Ευρωβουλευτών

Από τη Γραμματεία,
18-3-2015

ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, **ΚΑΡ. ΣΕΡΒΙΑΣ** 2, **Τ.Κ.** 105 62, **ΤΗΛ.** 210 36 25 683, 210 36 25 636 **FAX** 210 32 17 164